

ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา
กับ เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

นางสาว นูรีซัน และยาซิง	เลขประจำตัวนิสิต 513 74591 38
นางสาว ปาริฉัตร มาตรวิจิตร	เลขประจำตัวนิสิต 513 74665 38
นางสาว พิมพ์พร ชูยสกุล	เลขประจำตัวนิสิต 513 74774 38

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

RELATIONSHIP BETWEEN ANXIETY RELATED FAMILY ATTACHMENT, CELEBRITY
WORSHIP AND ATTITUDE TOWARD COSMETIC SURGERY

Miss Nureesun laehyasing	513 74591 38
Miss Parichart Matrwichite	513 74665 38
Miss Pimporn Huisakul	513 74774 38

A Senior Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Bachelor of Science in Psychology
Faculty of Psychology Chulalongkorn University
Academic Year 2011
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อโครงการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

โดย

นุรีชน และยาชิง, ปาริฉัตร มาตรวิจิตร และพิมพ์พร ชูยสกุล

หลักสูตร

ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

อาจารย์ ดร.อภิชนา ไชยวุฒิกกรณวานิช

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับโครงการวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

.....*อภิชน*..... อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

(อาจารย์ ดร.อภิชนา ไชยวุฒิกกรณวานิช)

นูรีซัน และยาซิง, ปารีซัตร์ มาตรวิจิตร และ พิมพ์พร ชูยสกุล : ความสัมพันธ์ระหว่าง ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารากับเจตคติต่อการ ทำศัลยกรรมเสริมความงาม(RELATIONSHIP BETWEEN ANXIETY RELATED FAMILY ATTACHMENT, CELEBRITY WORSHIP AND ATTITUDE TOWARD COSMETIC SURGERY)

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ : อาจารย์ ดร. อภิชนา ไชยวุฒิกมกรณวานิช, 67 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัว แบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารากับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยมีผู้ ร่วมวิจัยจำนวน 202 คน ตอบมาตรงตัวแปรต่างๆข้างต้น แล้วทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์พบว่า

1. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการ ทำศัลยกรรมเสริมความงาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $r(200) = .173, p < .01$ (หนึ่ง หาง)
2. ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการ ทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ , $r(200) = .150, p < .05$ (หนึ่ง หาง) แต่ไม่ใช่ในลำดับสูงสุด
3. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสามารถ ร่วมกันทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .152, p < .05$) และ ($\beta = .191, p < .01$) ตามลำดับ

หลักสูตร.....จิตวิทยา..... สาขาวิชา.....จิตวิทยา.....
 ลายมือชื่อนิสิต..... ลายมือชื่อนิสิต.....
 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... *อภิชน*

KEYWORDS: FAMILY ATTACHMENT RELATED ANXIETY / CELEBRITY WORSHIP / ATTITUDE TOWARD COSMETIC SURGERY

NUREESUN LAEHYASING, PARICHART MATRVICHITE AND PIMPORN HUISAKUL:

RELATIONSHIP BETWEEN ANXIETY RELATED FAMILY ATTACHMENT, CELEBRITY WORSHIP AND ATTITUDE TOWARD COSMETIC SURGERY.

RESEARCH ADVISOR: LECTURER APITCHAYA CHAIWUTIKORNWANICH. Ph.D., 67 pp

The propose of this research was to study the relationship between anxiety related family attachment, celebrity worship and attitude toward cosmetic surgery which has two hundred and two participants completed tree variable inventory that mention above.

Results are as follow:

- 1. Anxiety related family attachment has a significantly positive correlation with attitude toward cosmetic surgery ; $r(200) = .173, p < .01$ (one-tailed)
- 2. Intense-personal celebrity worship has a significantly positive correlation with attitude toward cosmetic surgery ; $r(200) = .150, p < .05$ (one-tailed) but it is not the highest one.
- 3. Both Anxiety related family attachment and celebrity worship can significantly predict positive attitude toward cosmetic surgery. ($\beta = .152, p < .05$) and ($\beta = .191, p < .01$) respectively.

Program.....Bachelor of Sciences.....Field of Study.....Psychology.....

Student's signatures.....Student's signatures.....

Advisor's Signatures.....*Apitchaya*.....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความสามารถจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายๆท่าน ในเบื้องต้น ขอกราบขอบพระคุณความเมตตาของ อาจารย์ ดร. อภิษฎา ไชยวุฒิภรณ์วานิช อาจารย์ที่ปรึกษา โครงการ ที่คอยชี้แนะแนวทาง ให้ความรู้ ตรวจสอบข้อมูลที่ถูกต้อง รวมทั้งให้กำลังใจและคอย ดูแลกลุ่มผู้วิจัยเป็นอย่างดี ต่อมาขอกราบขอบพระคุณอาจารย์จรวงศ์ บุรพวงศ์ และ อาจารย์ กมลกานต์ จินข้าง ที่อนุญาตให้ใช้มาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ซึ่งทำให้ การวิจัยสามารถดำเนินและวิเคราะห์ผลได้อย่างครบสมบูรณ์ และขอขอบพระคุณคณาจารย์ คณะจิตวิทยาทุกคนในการเข้ารับฟังการนำเสนองานวิจัย ที่ช่วยซักถามและให้คำแนะนำในการ แก้ไขปรับปรุงงานวิจัย เพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด

สุดท้ายนี้ ต้องขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยทุกคน ที่ เสียสละเวลาส่วนมาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จขึ้นมาได้

นุรีชัน และยาชิง

ปาริฉัตร มาตรวิจิตร

พิมพ์พร อู่ยสกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญแผนภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
บทที่ 4 อภิปรายผล.....	38
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย.....	43
รายการอ้างอิง.....	47
ภาคผนวก.....	50
ภาคผนวก ก.....	51
ภาคผนวก ข.....	55
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	67

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา	32
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม และความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล	33
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามและความคลั่งไคล้ดาราระดับผูกพัน	34
4	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และ ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา	36
5	การวิเคราะห์ความถดถอยของตัวแปรที่ทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม	36
ข1	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ คำนัยสำคัญ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล	56
ข2	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ คำนัยสำคัญและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรเจตคติที่มีต่อศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียง ระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง	57
ข3	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ คำนัยสำคัญ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรเจตคติที่มีต่อศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียง ระดับผูกพันยึดติด	58
ข4	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ คำนัยสำคัญ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรเจตคติที่มีต่อศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียง ระดับคลั่งไคล้	59
ข5	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆของมาตรเจตคติที่มีต่อศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียง ของข้อกระทงที่ผ่านการคัดจากแต่ละด้านแล้ว	60
ข6	ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ คำนัยสำคัญและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรเจตคติในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ด้านปัจจัยภายในตัวบุคคล	62

ตารางที่		หน้า
ข7	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ ค่าร้อยละสำคัญและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรเจตคติ ในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ด้านปัจจัยทางสังคม	63
ข8	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ ค่าร้อยละสำคัญและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของมาตรเจตคติ ในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ด้านการพิจารณาตัดสินใจ	64
ข9	ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆของมาตรเจตคติในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ของข้อกระทงที่ผ่านการคัดจากแต่ละด้านแล้ว	65

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ		หน้า
1	โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลความคลั่งไคล้ศิลปินดารา กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม	17
2	โมเดลแสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม และความคลั่งไคล้ศิลปินดารา กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม	37

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกที่เปลี่ยนไป สังคมที่เปลี่ยนไป เจตคติของคนเราที่มีต่อสิ่งต่างๆก็เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ถ้าเป็นเมื่อ 10 ปีที่แล้ว มีใครมาบอกเราว่าคนๆนี้ทำศัลยกรรมมา หากเป็นผู้ชายก็มักจะถูกตัดสินว่าเป็นผู้หญิงประเภทสองอย่างแน่นอน และหากเป็นผู้หญิง ก็อาจจะถูกมองในแง่ไม่ดี แต่สำหรับปัจจุบัน คนในสังคมเริ่มที่จะเห็นว่าการศัลยกรรมเป็นเรื่องธรรมดามากขึ้น

ข้อมูลจากสารานุกรมเสรี (Wikipedia) ที่แสดงตัวเลขทางสถิติการทำศัลยกรรมเสริมความงามที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี 2006 มีมากถึง เกือบ 11 ล้านครั้ง ซึ่งแสดงถึงการเพิ่มขึ้นกว่า 50% จากช่วงต้นศตวรรษ และต่อมาในปี 2007 ก็เพิ่มขึ้นเป็น กว่า 12 ล้านครั้ง เช่นเดียวกับ บทความเรื่อง "ศัลยกรรมพลาสติก ประตูปานแรกสู่วงการบันเทิงเกาหลี" ได้ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบัน 90% ของนักร้องและเด็กฝึกหัดในบริษัทบันเทิง เช่น ค่ายเพลงต่างๆ เคยผ่านการทำศัลยกรรมเสริมความงามมาแล้ว (ผู้จัดการออนไลน์, 2553)

นอกจากนี้ การดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ที่สังคมมีความเจริญในด้านการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ทำให้บุคคลสามารถรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อในช่องทางต่างๆได้ง่ายขึ้น และศิลปินดาราที่มีรูปร่างหน้าตาดีเป็นที่พึงพอใจของคนทั่วไปก็มักมีโอกาสได้เป็นเนื้อหาในสื่อต่างๆซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลให้ความสนใจ ดังนั้นการที่บุคคลติดตามข่าวสารของศิลปินดาราที่เราชื่นชอบอาจทำให้บุคคลซึมซับเอาความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของศิลปินดารานั้น โดยอาจเป็นทั้งเรื่องดีหรือไม่ดีก็ได้ ซึ่งแนวโน้มในการทำตามศิลปินดาราในปัจจุบันที่นิยมกัน มีทั้งการแต่งตัวเลียนแบบ แสดงท่าทางเหมือนกับศิลปิน หรือแม้แต่การทำศัลยกรรมให้เหมือนกับศิลปินดาราที่เราชื่นชอบ ซึ่ง Swami, Taylor, และ Carvalho (2009) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามกับความคลั่งไคล้ดารา พบว่า บุคคลที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดาระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship) จะเป็นตัวทำนายระดับการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ดีที่สุด ในขณะที่คนที่ได้ความคลั่งไคล้ศิลปินดาระดับบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship) ก็สามารถทำนายการมีเจตคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้เช่นกัน นอกจากนี้ ในงานวิจัยของ John Maltby และ Liz day (2010) ก็พบเช่นกันว่า บุคคลที่มี

ความคลั่งไคล้ศิลปินดารานีในระดับผูกพัน และมีความยกย่องในรูปร่างของดาราที่ตนคลั่งไคล้ สามารถทำนายถึงการเลือกที่จะทำศัลยกรรมภายในแปดเดือนข้างหน้าได้

นอกจากความคลั่งไคล้ศิลปินดาราก็เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการทำศัลยกรรมได้แล้ว อีกปัจจัยหนึ่งที่ทางกลุ่มผู้วิจัยสนใจและน่าจะเกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามก็คือ ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลของบุคคล จากงานวิจัยของ Deborah Davis และ Michael L. Vernon (2002) พบว่า ความผูกพันแบบวิตกกังวลจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยเฉพาะในเพศหญิง เนื่องจากความผูกพันกับครอบครัวถือเป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพและเจตคติต่างๆของบุคคล ครอบครัวเป็นหน่วยเล็กที่สุดของสังคม จึงควรมีความผูกพันใกล้ชิดและให้ความอบอุ่นแก่บุคคลได้มากที่สุด และควรจะช่วยไม่ให้บุคคลเกิดความรู้สึกเหงาและว่าเหวได้ ซึ่ง Harry Harlow (1958) ได้ทำการศึกษาในลูกลิง พบว่าการที่ลูกลิงมีความผูกพันกับแม่ ไม่ใช่เพราะแม่เป็นผู้ให้อาหาร แต่เป็นเพราะแม่ให้ความอบอุ่นให้ความปลอดภัยได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความผูกพันจะเกิดได้ต้องมาจากความรู้สึกอบอุ่นที่เกิดในความสัมพันธ์ไม่ใช่แค่การรู้จักแบบผิวเผินหรือแม้แต่การตอบสนองความต้องการทางกายได้ และ John Bowlby (1991) ก็ได้กล่าวว่าความผูกพันต่อผู้เลี้ยงดูเป็นพื้นฐานของพัฒนาการทางจิตใจซึ่งเป็นผลจากความสัมพันธ์ของเด็กกับผู้เลี้ยงดูตั้งแต่แรกเกิดในประสบการณ์จริง หากเด็กรู้สึกได้ถึงความรักความเข้าใจ เอาใจใส่ของผู้เลี้ยงดู จะส่งผลให้เด็กมีความผูกพันที่มั่นคง ทำให้สนใจเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัว

ดังนั้น หากบุคคลมีความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลในระดับสูงแล้วก็จะแสดงถึงรูปแบบความผูกพันของบุคคลที่ไม่มั่นคง ซึ่งส่งผลให้บุคคลให้ความสำคัญในการแสวงหาความใกล้ชิดและมีความพยายามอย่างมากในการได้รับความใกล้ชิดและได้รับการปกป้อง มีความรู้สึกที่ไวเกินไปกับการไม่ได้รับการยอมรับและการถูกทอดทิ้ง และครุ่นคิดเรื่องสิ่งที่ตนเองขาดมากเกินไป (Mikulincer and Florian, 1998) ทำให้คนอาจพึ่งการทำศัลยกรรมเสริมความงามเพื่อปรับปรุงหรือทดแทนสิ่งที่ตนเองขาดไป หรือเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากบุคคลที่ตนให้ความสำคัญ

ดังนั้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารากับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม เพื่อต้องการที่จะทราบว่าความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดารานั้นจะมีอิทธิพลหรือสามารถทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้หรือไม่

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล (Anxiety related family attachment)

ในอดีตคนเชื่อว่า การที่ทารกผูกพันกับแม่เป็นเพราะว่าแม่เป็นผู้ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่รอด แม่เป็นผู้ให้อาหาร ให้ความอบอุ่น และปกป้องจากอันตรายทั้งปวง การที่ลูกหวาดกลัวเมื่อไม่เห็นแม่ เป็นเพราะกลัวว่าจะไม่มีคนให้อาหาร เรียกแนวคิดนี้ว่า "The cupboard theory of mother love" ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจาก Sigmund Freud (Bowlby, 1965) แนวคิดนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มาก เช่น Bowlby ที่เชื่อว่า การปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่นอกจากจะทำให้ทารกรู้สึกมีความสุขแล้ว ยังช่วยกำจัดความหวาดกลัวต่อสิ่งที่ไม่คุ้นเคยอีกด้วย ความผูกพันกับแม่หรือบุคคลในครอบครัวจึงเป็นกลไกสำคัญต่อความอยู่รอดของทารก

ครอบครัว เป็นสถาบันทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านต่างๆของมนุษย์ มีความรัก ความกลมเกลียวและความอบอุ่น ซึ่งจะส่งผลต่อบุคลิกภาพในภายภาคหน้า อีกด้านหนึ่งครอบครัว คือ กลุ่มคนที่รวมกันโดยการแต่งงาน มีความผูกพันรักใคร่กัน อาจจะมีความขัดแย้งบ้างในบางครั้ง แต่สามารถที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ (Haber et. al., 1987) จากการศึกษาของ Hurlock (1964) กล่าวได้ว่า บิดามารดาที่ยอมรับเด็ก คือ ให้ความรัก ให้ความสนใจ เห็นความสำคัญของเด็ก และสามารถสร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นภายในบ้านได้ จะทำให้เด็กเป็นคนที่มีความร่วมมือ เป็นมิตร ซื่อสัตย์ มีอารมณ์ที่มั่นคง ร่าเริง มีความรับผิดชอบ สามารถเผชิญกับชีวิตด้วยความมั่นใจของตนเองได้ตรงกับความเป็นจริง ส่วนนิกา นิธยานน (2530) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัวว่าการหย่าร้าง การตายจากกัน และการมีความขัดแย้งในเรื่องต่างๆ จะทำให้เด็กขาดความรัก ขาดความผูกพัน และไม่ได้รับความสนใจ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสาเหตุที่นำไปสู่ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ และนำไปสู่ปัญหาบุคลิกภาพหรือการปรับตัวทั้งสิ้น

ความหมายความผูกพัน

Bowlby (1969) ให้ความหมายของความผูกพันไว้ว่า เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนที่ค่อยๆเกิดขึ้นทีละน้อยอย่างต่อเนื่องจนมีลักษณะพิเศษและคงทนตลอดไป

Ainsworth (1978) ได้กล่าวไว้ว่า หากผู้เลี้ยงดูมีการตอบสนองทารกอย่างเหมาะสม จะเป็นพื้นฐานสำคัญให้ทารกสามารถสร้างความรู้สึกมั่นคงต่อตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้

เช่นเดียวกับ Bee (1997) ที่กล่าวว่า ความผูกพัน เป็นการรับรู้ทางอารมณ์ของบุคคลในเรื่องความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

ความผูกพันเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่แสดงถึงโครงสร้างทางความคิดของบุคคลที่มีต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางบวกและทางลบ (Bartholomew & Horowitz, 1991)

ความผูกพันเป็นลักษณะทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เลี้ยงดูกับผู้ถูกเลี้ยงดูตั้งแต่เด็ก ๆ ซึ่งทารกอาจแสดงพฤติกรรมต่างๆ โดยหากมีความรู้สึกที่มั่นคงทางจิตใจ ทารกจะสามารถสำรวจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว และกำหนดรูปแบบของการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่นต่อไปได้ (ปรีชาพล, 2550)

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า ความผูกพันเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างบุคคลสองคน โดยเฉพาะระหว่างผู้เลี้ยงดูและทารก ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัวของทารก และจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่นต่อไป

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความผูกพัน

ทารกทุกคนเกิดมาพร้อมกับพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความผูกพันกับบุคคลอื่นรอบตัว เช่น การร้องไห้ การยิ้ม การหัวเราะ การมอง เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นลักษณะของการแสวงหาการดูแลเอาใจใส่ของบุคคลที่อ่อนแอกว่าต่อบุคคลที่แข็งแรงกว่า (Bowlby, 1988)

ในทางกลับกัน หากทารกได้รับการตอบสนองไม่สม่ำเสมอและไม่สอดคล้องกับความต้องการของตน ทารกจะสร้างรูปแบบการทำงานจากความรู้สึกไม่แน่ใจ และความวิตกกังวลว่าตนเองจะไม่ได้รับคุณค่า ลักษณะดังกล่าวจะนำมาซึ่งความขัดแย้งภายในจิตใจ ความวิตกกังวลจากการแยกจาก (separation anxiety) และนำไปสู่ความกังวลในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่นต่อไป เพราะทารกไม่สามารถพัฒนาความพึงพอใจในตนเองหรือเกิดความรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า และจะนำมาซึ่งการหลีกเลี่ยง การปฏิเสธที่จะสร้างสัมพันธ์ภาพที่ใกล้ชิดในช่วงวัยต่อไป (Ainsworth, 1978 อ้างถึงใน Bowlby, 1988)

จะเห็นได้ว่า ทฤษฎีความผูกพันของ Bowlby มุ่งเน้นที่สัมพันธ์ภาพระหว่างทารกกับมารดาหรือบุคคลรอบข้าง โดยสัมพันธ์ภาพดังกล่าวจะนำมาซึ่งการสร้างรูปแบบการทำงานในที่เกี่ยวข้องกับการมองตนเองและผู้อื่นของทารก ซึ่งรูปแบบการทำงานนี้มีแนวโน้มที่จะคงอยู่ถาวรจนถึงวัยผู้ใหญ่ อีกทั้งจะเป็นรูปแบบในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นๆต่อไป

แนวคิดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล

Bowlby (1973, 1980) ได้ให้ความหมายความผูกพันว่า เป็นพันธะทางอารมณ์ระหว่างบุคคล ซึ่งความผูกพันนี้ได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ในวัยเด็ก และจะคงอยู่ต่อไปตลอดช่วงชีวิตของบุคคล ดังนั้นความผูกพันในช่วงวัยต่อมา ก็จะพัฒนาขึ้นในวัยผู้ใหญ่ Bowlby ยังกล่าวอีกว่าการที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เลี้ยงดู เด็กจะมีการพัฒนารูปแบบการทำงาน (working model) 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการมองบุคคลอื่นว่ามีการตอบสนองตนเองอย่างไร และรูปแบบการมองตนเองว่าตนเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นหรือไม่ ซึ่งรูปแบบการมองทั้ง 2 แบบนี้ก็แบ่งได้ 2 ด้านเช่นกัน คือ ด้านบวกและด้านลบ โดยจะพัฒนาด้านใดด้านหนึ่งแล้วแต่บุคคล (Bartholomew, 1990) และรูปแบบการมองบุคคลอื่นและการมองตนเองนี้ จะเป็นตัวกำหนดรูปแบบความผูกพันของบุคคลที่ถาวรและจะคงอยู่จนถึงวัยผู้ใหญ่ (Bartholomew & Horowitz, 1991)

จากรูปแบบการทำงาน 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการมองบุคคลอื่นและรูปแบบการมองตนเอง ที่สามารถแบ่งได้อีก 2 ด้านทั้งด้านบวกและด้านลบ Bartholomew (1990) จึงได้เสนอให้แบ่งประเภทรูปแบบความผูกพัน ซึ่งเป็นรูปแบบความผูกพันในวัยผู้ใหญ่ 4 รูปแบบ ดังนี้คือ รูปแบบมั่นคง (Secure), รูปแบบหมางเมิน (Dismissing), รูปแบบหมกมุ่น (Preoccupied) และ รูปแบบหวาดหวั่น-หลบหลีก (Fearful-avoidant)

ต่อมา Bartholomew และ Shaver (1998) พบว่า รูปแบบความผูกพันทั้ง 4 รูปแบบนี้อยู่ในโมเดล 2 มิติของรูปแบบความผูกพันวัยผู้ใหญ่ ซึ่ง 2 มิตินี้คือ ความผูกพันแบบวิตกกังวล (Attachment related Anxiety) และความผูกพันแบบหลีกเลี่ยง (Attachment related Avoidant) โดยความผูกพันทั้ง 4 รูปแบบสามารถแบ่งได้ชัดเจนตามระดับของทั้ง 2 มิติดังกล่าว ดังนี้

1. รูปแบบมั่นคง (Secure) มีระดับความผูกพันแบบวิตกกังวลและความผูกพันแบบหลีกเลี่ยงนี้ต่ำ
2. รูปแบบหมางเมิน (Dismissing) มีระดับความผูกพันแบบวิตกกังวลต่ำแต่มีระดับความผูกพันแบบหลีกเลี่ยงนี้สูง
3. รูปแบบหมกมุ่น (Preoccupied) มีระดับความผูกพันแบบวิตกกังวลสูงแต่มีระดับความผูกพันแบบหลีกเลี่ยงนี้ต่ำ
4. รูปแบบหวาดหวั่น-หลบหลีก (Fearful-avoidant) มีระดับความผูกพันแบบวิตกกังวลและความผูกพันแบบหลีกเลี่ยงนี้สูง

เช่นเดียวกับที่ Brennan และคณะ (1998) กล่าวว่าแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบความผูกพันในปัจจุบัน ได้แบ่งรูปแบบความผูกพันเป็น 2 มิติ คือ แบบวิตกกังวล (Anxiety) และแบบหลีกเลี่ยง

(Avoidance) โดยหากมีระดับความผูกพันแบบวิตกกังวลและความผูกพันแบบหลีกเลี่ยงต่ำ จะเป็นรูปแบบความผูกพันแบบมั่นคง (Schachner, Shaver, & Mikulincer, 2005)

Mikulincer และ Florian (1998) ได้ให้ความหมายโมเดล 2 มิติของรูปแบบความผูกพันวัยผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่ ความผูกพันแบบวิตกกังวลและความผูกพันแบบหลีกเลี่ยง ไว้ว่า ความผูกพันแบบวิตกกังวล คือการที่บุคคลให้ความสำคัญและมีความพยายามอย่างมากในการแสวงหาความใกล้ชิดและการปกป้อง มีความรู้สึกที่ไวเกินไปกับการไม่ได้รับการยอมรับและการถูกทอดทิ้ง และครุ่นคิดเรื่องสิ่งที่ตนเองขาดมากเกินไป ในทางตรงข้าม ความผูกพันแบบหลีกเลี่ยง กลับเป็นการที่บุคคลคิดว่าการแสวงหาความใกล้ชิดไม่ได้ช่วยลดความรู้สึกคุกคามที่เกิดในความสัมพันธ์ได้ บุคคลจึงเอาตนเองออกจากความสัมพันธ์ ปฏิเสธความต้องการความผูกพันกับบุคคลอื่นและเก็บกอดสิ่งที่บ่งบอกถึงความเปราะบางของตน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคลั่งไคล้ศิลปินดาราศา (Celebrity Worship)

แฟน เป็นคำนาม หมายถึง ผู้นิยมชมชอบ เช่น แฟนเพลง แฟนภาพยนตร์ แฟนมวย ผู้เป็นที่ชอบพอรักใคร่ คู่รัก สามีหรือภรรยา (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542) ซึ่งมีความหมายสอดคล้องกับคำว่า "Fan" ที่มาจากคำว่า "fanatic" ซึ่งหมายถึง ผู้คลั่งไคล้ ผู้เลื่อมใส โดยเริ่มมีการใช้คำว่าแฟนครั้งแรกเมื่อศตวรรษที่ 19 โดยนักหนังสือพิมพ์ใช้เรียกแทนคนที่คอยติดตามนักกีฬาอาชีพ หลังจากนั้นก็มีการพัฒนาความหมายโดยขยายความรวมถึงผู้ที่อุทิศตนที่มีความจงรักภักดีต่อภารกิจกีฬาและงานบันเทิงต่างๆเข้าไปด้วย

ส่วนคำว่า "Fandom" นั้น Henry Jenkins (1992 อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ, 2541) กล่าวว่า เป็นลักษณะของกลุ่มผู้คลั่งไคล้ ที่ต้องการนำสิ่งที่ตนสนใจมาทดแทนสิ่งที่ตนขาด เช่นเดียวกับ Joli Jenkins (1992) ที่กล่าวว่า "Fandom" โดยเฉพาะ "Fandom" ที่มีการแสดงออกมากเกินไปนั้นเป็นรูปแบบของการทดแทนทางจิตของบุคคล โดยเป็นการพยายามอย่างมากในการชดเชยการขาดอำนาจในตนเอง การไร้ตัวตนทางสังคม เอกลักษณะส่วนตนที่ไม่สมบูรณ์ และการไม่เป็นที่ยอมรับ หรืออาจกล่าวได้ว่า "Fandom" คือลักษณะที่บุคคลไม่สามารถตอบสนองของความสัมพันธ์ทางสังคมที่ตนปรารถนาได้ จึงมองหาการติดต่อกับผู้มีชื่อเสียงเพื่อหวังว่าจะเป็นที่ยอมรับและได้รับการตอบสนองทางจิตใจ บุคคลจะพยายามค้นหาเอกลักษณ์ของตนเพื่อเชื่อมโยงไปยังผู้มีชื่อเสียงที่ตนชื่นชอบโดยการปรับตนเองให้เข้ากับผู้ที่ตนชื่นชอบ เช่น แต่งกายเลียนแบบรวมกลุ่มกันเป็นวงเพื่อเดินเพลงของศิลปิน (cover) หรือการแสดงออกที่คล้ายกัน

ดังนั้น อาจสรุปความหมายของความคลั่งไคล้ศิลปินดารา (Celebrity Worship) ได้ว่า เป็นการที่บุคคลมีเจตคติหรือมีความรู้สึกต่อศิลปินดาราที่ตนชื่นชอบ ส่งผลให้บุคคลสนใจและติดตามข่าวสารของศิลปินดาราคนโปรด แล้วมีการซึมซับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของศิลปินดาราที่ตนชื่นชอบ

การที่แฟนใช้ผู้มีชื่อเสียงที่ตนชื่นชอบมาเป็นสิ่งทดแทนสิ่งที่ตนขาดนั้น จะทำให้แฟนรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วม มีความเกี่ยวข้องกับผู้มีชื่อเสียงที่ตนชื่นชอบหรือคลั่งไคล้ โดยจะทำให้เกิดประสบการณ์ด้านความรู้สึกของบุคคลในการรู้จักผู้มีชื่อเสียงหรือศิลปินดาราแบบส่วนตัว ซึ่งเป็นการรู้จักทั้งความคิด ความรู้สึก บุคลิกภาพและการดำเนินชีวิตของผู้มีชื่อเสียงนั้น สิ่งนี้จะกลายเป็นมิตรภาพส่วนบุคคลหรืออาจเกิดความรักต่อผู้มีชื่อเสียงได้ ปรากฏการณ์นี้ Horton และ Wohl (1956) เรียกว่า ความสัมพันธ์ที่มีส่วนร่วมทางสังคม (Parasocial interaction หรือ parasocial relationship) ซึ่งมีงานวิจัยหลายงานกล่าวว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นปกติโดยเฉพาะในวัยรุ่น แต่เนื่องจากคำที่ใช้เรียก คือ ความสัมพันธ์ที่มีส่วนร่วมทางสังคม (parasocial relationship) นั้นทำให้มีการอธิบายปรากฏการณ์นี้ในทางลบทั้งในด้านวิชาการและแม้แต่ในงานวิจัยที่เป็นที่นิยม McCutcheon และคณะ (2003) กล่าวว่าไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจ เพราะนักจิตวิทยาสังคมเองยังคงถกเถียงกันในเรื่องที่ว่า ความสัมพันธ์ที่มีส่วนร่วมทางสังคมอาจเป็นจุดเริ่มต้นของอาการป่วยทางจิต อาจเป็นเพราะ Horton และ Wohl ได้เน้นผลกระทบทางบวกว่าจะเกิดกับบุคคลที่เหงาและโดดเดี่ยวทางสังคมที่มีภาวะทางจิตปกติเท่านั้น ซึ่ง Leets และคณะ (1995) ก็ได้เพิ่มเติมว่า ความสัมพันธ์ที่มีส่วนร่วมทางสังคมจะเปลี่ยนไปเป็นพฤติกรรมพยาธิสภาพและอันตรายเมื่อมีความหมกมุ่นในการจินตนาการและต่อต้านความเป็นจริงโดยสิ้นเชิง

McCutcheon, Lange และ Houran (2001 อ้างถึงใน John Maltby et al., 2004) ใช้คำว่า "Absorption-Addiction model" หรือรูปแบบการซึมซับและยึดติดในการอธิบายการคลั่งไคล้ดารา ว่าเป็นโครงสร้างของเอกลักษณ์เฉพาะตนที่เอื้อให้บุคคลเกิดการซึมซับผู้มีชื่อเสียงเพื่อมาสร้างเป็นเอกลักษณ์ส่วนตัวและเพื่อเป็นการเติมเต็มสิ่งที่ตนขาด โดยแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดการซึมซับนี้จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเสพติดศิลปินดารา จนอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่รุนแรงเพื่อรักษาความพึงพอใจส่วนตนในการมีความสัมพันธ์ที่มีส่วนร่วมทางสังคมกับผู้มีชื่อเสียงไว้

ความคลั่งไคล้ที่เกิดขึ้นนี้มีหลายระดับ Houran (2002 อ้างถึงใน นภาพร ลัดโนทัย, 2551) ได้แบ่งไว้ดังนี้

1. ระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship) มักจะมีเจตคติและพฤติกรรม เช่น ฉันและเพื่อนๆ มักชอบพูดคุยกันในเรื่องเกี่ยวกับศิลปินที่พวกเราชื่นชอบ หรือ การได้รู้ในประวัติของศิลปินที่ฉันชื่นชอบเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก ซึ่งในระดับนี้สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองทางสังคมในการคลั่งไคล้ดาราและสนับสนุนข้อสังเกตของ Stever (1991) ที่ว่า แฟนถูกดึงดูดโดยผู้มีชื่อเสียงเนื่องจากแฟนเห็นความสามารถในการทำให้ผู้อื่นสนุกสนานและทำให้ผู้อื่นสนใจได้ การสนใจในระดับนี้เป็นแค่การให้ความบันเทิงแก่ตนเองเท่านั้น มีบุคลิกภาพที่เปิดเผยว่า เรียง เนื่องจากไม่ได้เอาความรู้สึกไปยึดติดกับศิลปินที่ตนชื่นชอบ

2. ระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship) อาจมีพฤติกรรมเหล่านี้ เช่น ฉันคิดว่าศิลปินที่ฉันชื่นชอบคือเนื้อคู่ของฉัน หรือ ฉันมักนึกถึงศิลปินของฉันตลอดเวลาแม้แต่ในเวลาที่ไม่ต้องการ ในขั้นนี้สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกที่รุนแรงและผลักดันของบุคคล เหมือนเป็นการย้ำคิดของบุคคลที่มีต่อศิลปิน ซึ่งบุคคลจะมีลักษณะหลงใหล เติบโตศิลปินที่ตนชอบ เหมือนคนที่เริ่มติดยาเสพติด อาจมีบุคลิกภาพที่กระสับกระส่าย ใช้อารมณ์เหนือเหตุผล

3. ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship) เป็นระดับที่รุนแรงที่สุด โดยอธิบายได้จากพฤติกรรม เช่น ถ้าฉันมีเงินหลายพันดอลลาร์ฉันจะเอาเงินไปซื้อของทุกอย่างที่ศิลปินของฉันเคยใช้แม้จะเป็นแค่ทิชชูแผ่นเดียวก็ตาม หรือ ถ้าศิลปินของฉันขอร้องให้ทำเรื่องที่ไม่ดีกฎหมายฉันก็จะทำ ในระดับนี้แสดงให้เห็นถึงเจตคติและพฤติกรรมที่ผิดปกติทางสังคมของบุคคลที่เป็นผลจากการคลั่งไคล้ผู้มีชื่อเสียง อาจมีการสะกดรอยตาม (stalker) ศิลปินดาราที่ตนชื่นชอบ นอกจากนี้ Joli Jenson (1992) ก็ได้แบ่งลักษณะแฟนที่ผิดปกติออกเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. แบบรายบุคคล (The obsessed loner) คือ มีการเพ้อฝันถึงความสัมพันธ์กับศิลปินดาราหรือผู้มีชื่อเสียงอย่างรุนแรง บุคคลที่มีลักษณะนี้เป็นที่รู้จักกันดีในด้านการสะกดรอยตาม ชมชู หรือแม้กระทั่งการฆ่าผู้มีชื่อเสียงที่ตนชื่นชอบ โดยบุคคลเหล่านี้มักโดดเดี่ยว แยกแยกจากกลุ่มคน ตัดตนเองจากครอบครัว เพื่อนและสังคม มีความเปราะบาง อ้างว้างและถูกล่อลวงจากสื่อไปสู่การเพ้อฝันถึงการมีส่วนร่วมกับผู้ที่มีชื่อเสียง ซึ่งอาจข้ามจากความเป็นปกติไปสู่ความผิดปกติได้ในที่สุด

2. แบบกลุ่ม (The frenzied/ hysterical crowd) สังเกตจากการกรี๊ดร้อง รำให้เมื่อได้เห็นศิลปินที่ตนชื่นชอบ การคำราม หรือการก่อจลาจลในการแข่งขันฟุตบอล ถ้าเป็นผู้หญิงก็จะเป็นในรูปแบบของการกรี๊ดร้อง การร้องไห้สะอึกสะอื้น และการเป็นลม บุคคลในกลุ่มนี้มักเปราะบาง เช่นเดียวกับลักษณะแรก รับอิทธิพลต่างๆ ได้ง่าย และมีความจงรักภักดีอย่างไม่สมเหตุผลโดยเกิดทั้งในกลุ่มแฟนของศิลปินดาราและกลุ่มแฟนกีฬา

สังคมมักมองภาพ คนที่คลั่งไคล้ศิลปินดารารว่าเป็นสิ่งที่ผิดปกติ แตกต่างจากคนปกติในสังคม โดย “แฟน” มักถูกมองในด้านลบมาตลอด มีความเปราะบางและได้รับอิทธิพลจากสื่อต่างๆ ได้ง่าย โดย Mcquill (1994 อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ 2541) กล่าวว่า “Fandom” คือกลุ่มแฟนที่ติดตามผลงานของสื่อต่างๆ ที่สนใจในเนื้อหาสาระที่น่าเสนอ และเปลี่ยนแปลงไปตามสภะนั้นได้ ถ้าสาระที่ได้รับมีการเปลี่ยนแปลงไปก็จะสลายตัวได้ทันที บุคคลส่วนใหญ่มักไม่รู้ตัวว่าตนเป็นแฟนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนกว่ามีผู้นำเสนอหรือมีสื่อให้สาระในสิ่งนั้นมา และจะเกิดการรวมกลุ่มกันเพื่อติดตามสภะนั้นกลายเป็นกลุ่มแฟน หรือ แฟนคลับ (fan club) อย่างที่เรียกกันในปัจจุบัน

คำว่า แฟนคลับ (fan club) มีความหมายเดียวกับ “Fandom” มักใช้เรียกแทนกลุ่มแฟนของศิลปินดาราเป็นหลัก ซึ่งแฟนคลับแบ่งได้ 4 ประเภท (เจษฎา รัตนเขมากร, 2541 อ้างถึงในนภาพร ลัคโนทัย, 2551) ดังนี้

1. แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยบริษัทเพลง
2. แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยศิลปิน
3. แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยแฟนเพลงอย่างเป็นทางการ
4. แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยแฟนเพลงอย่างไม่เป็นทางการ

บุคคลที่มีแนวโน้มสนใจศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียงมักเป็นวัยรุ่น เพราะเป็นวัยในการค้นหาเอกลักษณ์ของตน จึงมักยึดเอาศิลปินหรือผู้มีชื่อเสียงที่ได้รับความสนใจและได้รับการยอมรับจากคนทั่วไปมาเป็นต้นแบบในการสร้างเอกลักษณ์ของตน จนกลายเป็นการซึมซับทั้งความคิด เจตคติ พฤติกรรมของศิลปินดารารที่ตนชื่นชอบได้ ซึ่งหากตัวศิลปินนั้นทำสิ่งที่ดี เป็นตัวแบบที่ดีทางสังคม แฟนคลับหรือบุคคลที่ชื่นชอบคลั่งไคล้ในตัวศิลปินก็จะทำตามตัวแบบที่ดี แต่หากว่าตัวศิลปินนั้นไม่ได้ทำสิ่งที่ดี บุคคลที่รับเอาศิลปินมาเป็นต้นแบบก็จะมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและไม่ได้รับการยอมรับทางสังคม

นอกจากนี้ การซึมซับและการเลียนแบบในตัวศิลปินดารารยังเกี่ยวข้องกับระดับความคลั่งไคล้ที่ได้กล่าวไปข้างต้นด้วย เพราะหากเป็นความสนใจในระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship) บุคคลก็จะไม่ได้รับเอาความเป็นตัวตนของศิลปินมาเป็นต้นแบบทั้งหมด แต่เป็นแค่การสนใจในระดับความบันเทิงเท่านั้น แต่หากเป็นในระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship) บุคคลก็อาจเลียนแบบตัวตนทั้งหมดของศิลปินดารารที่ตนชื่นชอบ ซึ่งจะส่งผลต่อทั้งเจตคติและพฤติกรรมของบุคคลได้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Attitude toward Cosmetic Surgery)

ศัลยกรรมเสริมความงาม (Cosmetic Surgery) แต่เดิมใช้คำว่า "Aesthetic Surgery" เป็นหนึ่งในสาขาของการศัลยกรรมตกแต่ง (วิชาที่เกี่ยวข้องกับการ ผ่าตัด โดยเน้นเฉพาะการผ่าตัดที่เกี่ยวข้องกับรูปร่างที่จะปรากฏให้เห็นภายนอกร่างกายให้ดูปกติ) (Gilman, 1999)

ถาวร จรุงสมิทธิ (2528 อ้างถึงใน กมลกานต์ จินข้าง, 2553) กล่าวว่าศัลยกรรมเสริมความงาม คือ วิธีการรักษา เสริมสร้าง เพิ่มเติม หรือปรับปรุงส่วนของใบหน้าและร่างกายของคนปกติด้วยวิธีการผ่าตัดหรือเทคนิคทางการแพทย์ ให้มีลักษณะสวยงามตามความนิยมในปัจจุบัน

อาริยา อินทามระ (2538 อ้างถึงใน รัตนมน สายแสงจันทร์, 2553) กล่าวว่า การทำศัลยกรรมเสริมความงาม หมายถึง การผ่าตัดเพื่อปรับปรุงสภาพหรือดัดแปลงส่วนของใบหน้าและร่างกาย โดยทำในบุคคลที่มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงดี เพื่อต้องการให้อวัยวะภายนอกของตนดูดียิ่งขึ้น หรืออาจทำเพื่อให้ตรงตามความนิยมในปัจจุบัน เช่น การผ่าตัดตกแต่งจมูก การผ่าตัดตกแต่งเปลือกตา การผ่าตัดดั้งหน้า การผ่าตัดเสริมคาง การผ่าตัดดูดไขมันหน้าท้อง เป็นต้น

สารานุกรมเสรี (Wikipedia) ได้ให้ความหมายศัลยกรรมเสริมความงามว่า เป็นการปรับเปลี่ยนรูปลักษณ์ภายนอกผ่านทางวิธีการผ่าตัดและการใช้ยา โดยต้องคำนึงถึงการคงไว้ซึ่งรูปลักษณ์ที่ดูปกติ ฟันฟู หรือ เปลี่ยนแปลงให้ไปอยู่เหนือระดับค่าเฉลี่ย มุ่งสู่รูปลักษณ์ที่งดงามในอุดมคติ

กมลกานต์ จินข้าง (2553) กล่าวว่าศัลยกรรมเสริมความงาม คือ กระบวนการทางการแพทย์แบบต่างๆและการผ่าตัดเพื่อเพิ่มพูนลักษณะของรูปร่างหน้าตาตามอุดมคติ หรือรักษาสภาพรูปร่างหน้าตาให้อยู่ในลักษณะที่ปรารถนา โดยมีได้หมายรวมถึงการผ่าตัดหรือกระบวนการทางการแพทย์เพื่อแก้ไขความพิการ หรือปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย เช่น การผ่าตัดปากแหว่งเพดานโหว่ การดัดฟัน การทำเลสิก เป็นต้น

ส่วนความหมายของ ศัลยกรรมเสริมความงาม (Cosmetic Surgery) ในงานวิจัยนี้ คือ กระบวนการทางการแพทย์ที่ทำเพื่อปรับปรุงเพิ่มพูนลักษณะรูปร่างหน้าตาของบุคคล ให้มีความสวยงามตามลักษณะที่ตนเองปรารถนาหรือสังคมนิยม โดยไม่รวมถึงกระบวนการทางการแพทย์ที่เป็นไปเพื่อการรักษาหรือแก้ไขอวัยวะที่ผิดปกติ เช่น การผ่าตัดปากแหว่งเพดานโหว่ เป็นต้น

ประเภทของศัลยกรรมเสริมความงาม

Gilman (1999) กล่าวถึงประเภทของศัลยกรรมเสริมความงามที่มีในปัจจุบัน โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การทำศัลยกรรมเสริมความงามบริเวณใบหน้า
 - การผ่าตัดโหนกแก้ม (Cheek Implants)
 - การผ่าตัดเสริมคาง (Chin Augmentation หรือ Mentoplasty)
 - การฉีดไขมันหรือคอลลาเจนเพิ่มให้ปากเอิบอím
 - การผ่าตัดหู (Ear Pinback หรือ Otoplasty)
 - การผ่าตัดตึงตา (Eyelid tightening หรือ Blepharoplasty) กำจัดถุงใต้ตา
 - การดึงหน้า (Face-Lift หรือ Rhytidectomy)
 - การยกกระชับหน้าผาก (Forehead Lift)
 - การปลูกผม (Hair Transplantation)
 - การทำจมูก (Nose Job หรือ Rhinoplasty)
 - การรักษาแผลเป็นหรือตำหนิที่มีมาแต่กำเนิด (Scar Revision หรือ Removal of common birthmarks)
 - การปรับสภาพผิวหน้า (Skin resurfacing)
2. การทำศัลยกรรมเสริมความงามบริเวณลำตัว
 - การยกกระชับแขน (Arm lift หรือ Brachioplasty)
 - การผ่าตัดเพิ่มขนาดหน้าอก (Breast augmentation)
 - การผ่าตัดลดขนาดหน้าอก (Breast reduction หรือ Mammoplasty)
 - การกระชับหน้าอก (Breast tightening หรือ Mastopexy)
 - การกระชับต้นขาและสะโพก (Buttock-lift หรือ Thigh-lift)
 - การเพิ่มขนาดอวัยวะเพศชาย (Penile enlargement)
 - การดูดไขมัน (Liposuction)
 - การผ่าตัดหน้าท้อง (Tummy tuck หรือ Abdominoplasty)

แนวโน้มการทำศัลยกรรมเสริมความงามในปัจจุบัน

ในปัจจุบันคนส่วนมากหันมาให้ความสำคัญกับ สุขภาพ รูปร่าง บุคลิกภาพ ทั้งของตนเองและผู้อื่นมากกว่าอดีต อีกทั้งเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่มีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว อาจทำให้ในปัจจุบันการทำศัลยกรรมเสริมความงามจะเป็นเรื่องที่ได้รับการยอมรับและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น โดยข้อมูลจากสารานุกรมเสรี (Wikipedia) แสดงตัวเลขทางสถิติในปี 2006 พบว่ามีการทำศัลยกรรมเสริมความงามถึงเกือบ 11 ล้านครั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งแสดงถึงการเพิ่มขึ้นกว่า 50% จากตอนต้นศตวรรษ ต่อมาในปี 2007 มีการทำศัลยกรรมเสริมความงามเพิ่มขึ้นเป็นเกือบ 12 ล้านครั้ง โดย 5 สิ่งที่คนทำศัลยกรรมมากที่สุดคือ การเพิ่มขนาดหน้าอก (breast augmentation), การดูดไขมัน (liposuction), การทำจมูก (nasal surgery), การทำหนังตา (eyelid surgery) และ การผ่าตัดหน้าท้อง (abdominoplasty)

เช่นเดียวกับการสำรวจความคิดเห็นจากเว็บไซต์เด็กดี (www.dek-d.com) ในหัวข้อ "วิจัยรูนกับค่านิยมการทำศัลยกรรมเสริมความงาม" ในเยาวชนไทยที่มีอายุระหว่าง 10-25 ปี จำนวน 5,074 คน พบว่า เยาวชนไทยสนใจทำศัลยกรรมความงามมากถึง 57.77% ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนที่สนใจและเริ่มทำศัลยกรรมความงามมีอายุเฉลี่ยลดลง โดยจากการสำรวจแยกตามช่วงอายุพบว่า เยาวชนไทยช่วงอายุ 18-22 ปี เป็นกลุ่มที่สนใจทำศัลยกรรมความงามมากที่สุดถึง 68.88%

อีกทั้งในปัจจุบันเทคโนโลยีและการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมากทำให้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ซึ่งข้อมูลต่างๆที่เสนอผ่านทางสื่อต่างๆ เหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อผู้ที่ได้รับข้อมูล กล่าวคือ การที่บุคคลได้รับข้อมูลที่สื่อเสนอตลอดเวลา ถึงภาพของบุคคลที่มีรูปลักษณ์ภายนอกที่สวยงาม ทั้งจากโทรทัศน์ และนิตยสารต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการชี้แนะว่าภาพลักษณ์ภายนอกที่สวยงามเป็นสิ่งที่น่าพึงพอใจ ทำให้ไม่แปลกเลยที่ผู้คนทั้งหลายจะพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงลักษณะภายนอกของตนให้ดูสวยงามตามที่สังคมต้องการ (อังคเรศ บุญทองล้วน, 2539 อ้างถึงใน รัตนมน สายแสงจันทร์, 2553)

นายแพทย์ Felmont F. Eaves ที่ 3 ประธาน The American Society for Aesthetic Plastic Surgery (ASAPS) New York (2011) ทำการสำรวจ พบว่า ผู้คนในทุกระดับรายได้ ไม่ว่าจะ เป็นสถานะโสด หรือ แต่งงาน ทั้งผู้ชายและผู้หญิง ในปัจจุบันเริ่มมีมุมมองว่าการทำศัลยกรรมเสริมความงามว่าเป็นทางเลือกที่สมเหตุผลมากขึ้น

นายแพทย์สมชาย เชี่ยวชาญเวช ได้กล่าวถึงการทำศัลยกรรมเสริมความงามในปัจจุบันว่าเป็นการทำเพื่อให้ผู้หญิงสวยขึ้นในแบบของตนเอง โดยคนในปัจจุบันมักต้องการทำศัลยกรรมเสริม

ความงามรูปแบบของส่วนต่างๆบนใบหน้าให้เป็นไปตามอุดมคติ ซึ่งมักเป็นใบหน้าของศิลปินที่ตนชื่นชอบ (การสื่อสารส่วนตัว, 2553 อ้างถึงในรัตนมน สายแสงจันทร์, 2553)

ผู้จัดการออนไลน์ (ASTV, 2553) ในบทความเรื่อง "ศัลยกรรมพลาสติก: กระจุกบานแรกสู่วงการบันเทิงเกาหลี" กล่าวว่าจากรายงานการสำรวจความคิดเห็นจากคลินิกศัลยกรรมความงาม 10 แห่งที่ตั้งอยู่ในกรุงโซล และได้ข้อมูลออกมาว่าในปัจจุบัน 90%ของนักร้องสาว ๆ เด็กฝึกหัดในบริษัทบันเทิง เคยผ่านการทำศัลยกรรมเสริมความงามมาแล้ว ดังนั้นเมื่อคนได้รับรู้ถึงการทำศัลยกรรมเสริมความงามของดารา ซึ่งทำให้เกิดความสวยงาม มั่นใจ โดยรับรู้ผ่านทางสื่อต่างๆ ก็อาจทำให้คนมีเจตคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามมากขึ้นตามมาได้

เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

Cash (2545 อ้างถึงในกมลกานต์ จีนช้าง, 2553) ระบุถึงสาเหตุที่ส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องรูปร่างหน้าตาว่ามี 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ส่วนบุคคล (Subjective experience) คือ ความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลต่อรูปร่างหน้าตาของตนเอง
2. ทักษะในการมองมนุษย์ในแง่วัตถุทางสังคม (Social objection) เนื่องจากมนุษย์ต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของสังคม สังคมจึงมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดต่อรูปลักษณ์ของบุคคล

Federickson และ Roberts (2540 อ้างถึงในกมลกานต์ จีนช้าง, 2553) กล่าวถึงในแง่ปัจจัยทางสังคม (social factor) ว่าบุคคลย่อมได้รับอิทธิพลจากบรรทัดฐานทางสังคม และความคาดหวังจากสังคมที่เป็นสมาชิกอยู่ในเวลานั้นในการสร้างอัตมโนทัศน์ของตน (Self-conceptions) ดังนั้นหากบุคคลอยู่ในสังคมที่ให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตามาก บุคคลก็จะยอมรับและเลือกวิธีการต่างๆที่จะทำให้ตนเองสวยงามดึงดูดใจในสังคมที่อาศัยอยู่นั้น

นอกจากนี้ปัจจัยภายในตัวบุคคล (Interpersonal factor) ยังเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม คือ การมองว่าศัลยกรรมเสริมความงามเป็นเครื่องมือช่วยซ่อมแซมอัตมโนทัศน์ที่เสียหายและเพิ่มคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) ให้ได้

Handerson-king และ Handerson-king (2005 อ้างถึงในกมลกานต์ จีนช้าง, 2553) ได้ทำการศึกษาและพัฒนามาตรวัดการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามขึ้น โดยมีแนวคิดของ Cash (2002) เป็นแนวในการสร้างข้อกระทงและได้เพิ่มการพิจารณาตัดสินใจในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Consideration) เข้าไป มาตรวัดนี้สามารถแบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบคือ

1. ปัจจัยภายในตัวบุคคล คือ เป็นแรงจูงใจภายในตัวบุคคลที่ส่งผลต่อเจตคติการทำกิจกรรมเสริมความงาม เช่น มองว่าเป็นการทำกิจกรรมเสริมความงามเพื่อซ่อมแซมอัตมโนทัศน์และเพิ่มคุณค่าของตัวเองของบุคคล

2. ปัจจัยทางสังคม คือ บรรทัดฐานและความคาดหวังของสังคมตามยุคสมัยเป็นสิ่งที่หล่อหลอมมโนทัศน์เกี่ยวกับตัวเองของบุคคล เช่น ต้องการดูอ่อนกว่าวัยเพื่อเหตุผลทางสังคม เป็นต้น

3. การพิจารณาตัดสินใจ เพิ่มเติมขึ้นเพื่อวัดโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่บุคคลจะตัดสินใจรับบริการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ท่าที ความคิด หรือความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ทั้งจากด้านความรู้สึกภายในตนเอง ด้านสังคม และแนวโน้มการตัดสินใจทำศัลยกรรมเสริมความงาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลและเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

จากงานวิจัยของ Deborah Davis และ Michael L. Vernon (2002) พบว่าความผูกพันแบบวิตกกังวลจะมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ซึ่งความผูกพันแบบวิตกกังวลนั้นรวมถึงการต้องการได้รับการยอมรับและหมกมุ่นกับการได้รับและรักษาความรักจากบุคคลสำคัญ เช่น จากคนรัก จากการหมกมุ่นนี้จะทำให้บุคคลใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อคงไว้ซึ่งความสนใจทางบวก วิธีการเหล่านี้รวมถึงการศัลยกรรมเพื่อความงามด้วย โดยเฉพาะเพศหญิง ซึ่งสนับสนุนคำกล่าวของ Fredrickson และ Roberts (1997) ที่ว่า วัฒนธรรมทำให้เพศหญิงใส่ใจในมุมมองของผู้อื่นที่มีต่อรูปร่างของตน และจะทำให้เพศหญิงเกิดความรู้สึกอายและไม่มีความสุขในรูปร่างของตนที่ไม่ตรงกับค่านิยมของสังคม ผลจากสิ่งนี้ทำให้เพศหญิงต้องทุกข์ทรมานกับการมีความผิดปกติทางการกิน (Eating Disorders) ซึ่งความเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างความผูกพันแบบวิตกกังวลและวิธีการทำให้รูปลักษณ์ดีขึ้น คือความปรารถนาในการมีคู่รัก (Mate value) ขึ้นกับการมีรูปร่างหน้าตาที่ดึงดูด โดยเฉพาะในเพศหญิง (Buss & Schmitt, 1993) จากสาเหตุนี้ทำให้เพศหญิงมีการรายงานว่าใช้หลายวิธีการในการทำให้รูปลักษณ์ดีขึ้นเพื่อดึงดูดและทำให้เกิดการจดจำ นอกจากสาเหตุนี้แล้วอาจมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น การมีความสุขกับความสวยงาม หรือ การมีความมั่นใจในตนเองต่ำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคลั่งไคล้ดาราและเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

งานวิจัยของ Viren Swami, Rosanne Taylor, และ Christine Carvalho (2009) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามกับความคลั่งไคล้ดารา โดยศึกษาในผู้หญิงที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จำนวน 401 คน ผลการศึกษาพบสหสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามและความคลั่งไคล้ดารา คือ เมื่อมีคะแนนความคลั่งไคล้ดารามากก็จะมีเจตคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยคนที่ความคลั่งไคล้ดาราระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship) เป็นตัวทำนายระดับการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามที่ดีที่สุด ในขณะที่คนที่ได้ความคลั่งไคล้ดารา

ระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship) ก็สามารถทำนายการมีเจตคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามเช่นกัน

งานวิจัยของ John Maltby และ Liz day (2010) ทำการศึกษาเรื่องความคลั่งไคล้ดาราทำนายการเลือกทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอายุ 18-23 ปี จำนวน 137 คน ผลการศึกษาพบว่า หลังจากที่ได้ควบคุมตัวแปรต่างๆที่เป็นตัวทำนายการเลือกทำศัลยกรรมเสริมความงามแล้ว คนที่ได้คะแนนความคลั่งไคล้ดาราในระดับผูกพัน และมีความยกย่องในรูปร่างของดาราที่ตนคลั่งไคล้ สามารถทำนายการเลือกที่จะทำศัลยกรรมเสริมความงามภายในแปดเดือนข้างหน้าได้

ขอบเขตในการวิจัย

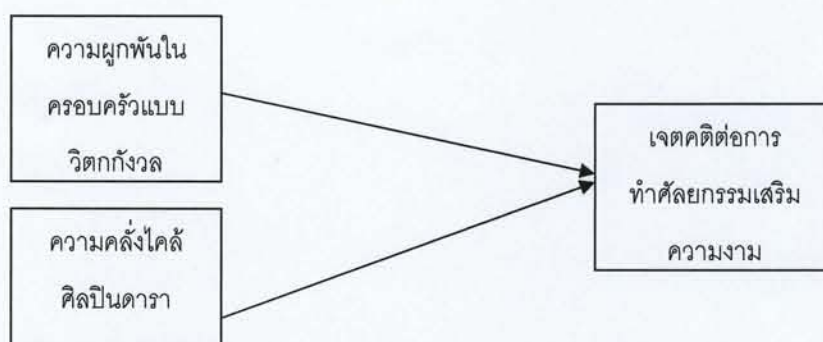
กลุ่มผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา และเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยศึกษาในนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 16-24 ปี คือช่วงวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น โดยกลุ่มผู้วิจัยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน แบ่งเป็นเพศชาย 101 คนและเพศหญิง 101 คน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล (Anxiety related family attachment) ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา (Celebrity Worship) กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Attitude toward Cosmetic Surgery) โดยมีตัวแปรทำนาย 2 ตัว คือ ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดารา ที่จะสามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้

แผนภาพที่ 1 โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม
2. ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงสุด
3. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล (Anxiety related family attachment)

ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา (Celebrity Worship) 3 ระดับ ดังนี้

- ระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship)
- ระดับผูกพันยึดติด (Intense-personal Celebrity Worship)
- ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship)

ตัวแปรตาม

เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Attitude toward Cosmetic Surgery)

3. มาตรการวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดาราทหรือผู้มีชื่อเสียง

ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา (Celebrity Worship) คือ การที่บุคคลมีเจตคติหรือมีความรู้สึกต่อศิลปินดาราที่ตนชื่นชอบ ส่งผลให้บุคคลสนใจและติดตามข่าวสารของศิลปินดาราคอนโปรด แล้วมีการซึมซับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของศิลปินดาราที่ตนชื่นชอบ ดังนั้น กลุ่มผู้วิจัยจึงนำมาตรการวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดาราของ นภาพร ลัคโนทัย (2551) มาใช้ในการวัดความคลั่งไคล้ศิลปินดาราในงานวิจัยนี้

มาตรการวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดาราได้รับการแปลและพัฒนามาจาก Celebrity Attitude Scale (CAS) ของ McCutcheon, Lange และ Houran (2002) โดยในงานวิจัยของ McCutcheon และคณะ (2003) พบว่ามาตรนี้มีค่าความเที่ยงที่ .89 และความตรงที่ .90 พบซึ่งมาตรวัดนี้มีข้อกระทงทั้งหมด 34 ข้อ และแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship) จำนวน 10 ข้อ คือ ข้อกระทงที่ 5, 8, 13, 17, 18, 19, 23, 24, 29 และ 31
2. ระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship) จำนวน 9 ข้อ คือ ข้อกระทงที่ 1, 2, 3, 6, 9, 12, 14, 15 และ 16
3. ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship) จำนวน 15 ข้อ คือ ข้อกระทงที่ 4, 7, 10, 11, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 33 และ 34

ในงานวิจัยของ นภาพร ลัคโนทัย ได้นำข้อกระทงที่ได้รับการแปลและพัฒนาแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มแฟนวัยรุ่นหญิงตอนกลางและตอนปลาย ที่มีอายุ 15-25 ปี พบว่ามีข้อกระทง 1 ข้อที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงที่เหลือในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation – CITC) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Critical R = .245) คือ ข้อกระทงที่ 27 ดังนั้น จึงเหลือข้อกระทง 33 และเมื่อนำข้อกระทงที่เหลือไปคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach's alpha) พบว่าอยู่ที่ .960 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach's alpha) ในระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship) ที่ .875 ,ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach's alpha) ในระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship) ที่ .832 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach's alpha) ในระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship) ที่ .821

เกณฑ์การให้คะแนน

มาตรวัดความคลั่งไคล้ศิลปินดารามีการประเมินค่าแบบ Likert Scale โดยข้อกระทงแต่ละข้อมี 5 ระดับ ผู้ตอบจะทำเครื่องหมาย (o) ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง โดยมีหมายเลขตั้งแต่ 1-5 โดยไม่มีข้อกระทงทางลบ เกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

คำตอบ	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยพอๆกัน	3
เห็นด้วย	4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

นำคะแนนที่ได้มารวมกันทุกข้อ จะได้คะแนนรวมเจตคติที่มีต่อศิลปินดารา

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดความคลั่งไคล้ศิลปินดารา

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดความคลั่งไคล้ศิลปินดารา มีขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มผู้วิจัย นำมาตรวัดความคลั่งไคล้ศิลปินดาราให้ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ คือ อ.ดร. อภิขญา ไชยวุฒิภรณ์วานิช ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของมาตรวัด (Validity) เมื่อได้รับการอนุญาตจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว กลุ่มผู้วิจัยได้นำมาตรวัดไปทดลองใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรีจำนวน 60 คน เพื่อทดสอบหาความเที่ยง (Reliability)
2. นำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการทำมาตรวัด ซึ่งมีด้วยกัน 3 ระดับมาวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ (item analysis) ที่ละระดับ ด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยเรียงคะแนนจากการตอบมาตรวัดทั้งหมดตั้งแต่คะแนนสูงสุดไปยังคะแนนต่ำสุด จากนั้นจึงแยกผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 หรือสูงกว่าเป็นกลุ่มสูง และผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในกลุ่มเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 หรือต่ำกว่าเป็นกลุ่มต่ำ แล้วจึงนำคะแนนของการตอบมาตรวัดไปทดสอบสถิติที่ (Independent Samples T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (หนึ่งหาง) เพื่อคัดข้อกระทงที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หากข้อกระทงใดไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะถูกคัดออกจากมาตรวัด ซึ่งเมื่อทดสอบแล้วพบว่า

2.1 ระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship) พบว่า ข้อกระทงทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship) พบว่า ข้อกระทงทุกข้อ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship) พบว่า ข้อกระทงทุกข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. จากนั้น กลุ่มผู้วิจัยนำข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าที่ไปคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงอื่นๆทั้งหมดในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation – CITC) ที่ละองค์ประกอบโดยพิจารณาเฉพาะข้อที่มีค่ามากกว่า .245 ตามเกณฑ์การพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วิกฤต (Critical R = .245) สำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า

3.1 ระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship) มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach' s alpha) เท่ากับ .928 ($df=58$) (ภาคผนวก)

3.2 ระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship) มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach' s alpha) เท่ากับ .891 ($df=58$) (ภาคผนวก)

3.3 ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship) มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach' s alpha) เท่ากับ .932 ($df=58$) (ภาคผนวก)

4. นำข้อกระทงที่ผ่านการทดสอบจากการวิเคราะห์ที่ละองค์ประกอบทั้งหมดมารวมกัน แล้ววิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงอื่นๆรวมกัน ซึ่งพบว่าข้อกระทงทั้งหมดผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach' s alpha) เท่ากับ .967 ($df=58$) (ภาคผนวก) ซึ่งจากการขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดทั้งหมดไม่มีข้อกระทงที่ถูกคัดออกเลย ดังนั้นจึงมีข้อกระทงรวมเท่าเดิมคือ 33 ข้อ

4. มาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

กลุ่มผู้วิจัยได้นำมาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ที่ได้รับการแปล เรียบเรียงและพัฒนาโดย กมลกานต์ จินข้าง(2553) จากมาตรวัดการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามของ Henderson-king (2005) รวมกับข้อกระทงที่แปลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามของ Sarwer และคณะ(2005) ลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า

ศัลยกรรมเสริมความงาม (Cosmetic Surgery) คือ กระบวนการทางการแพทย์ที่ทำเพื่อปรับปรุงเพิ่มพูนลักษณะรูปร่างหน้าตาของบุคคล ให้มีความสวยงามตามลักษณะที่ตนเองปรารถนาหรือสังคมนิยม โดยไม่รวมถึงกระบวนการทางการแพทย์ที่เป็นไปเพื่อการรักษาหรือแก้ไขอวัยวะที่ผิดปกติ เช่น การผ่าตัดปากแหว่งเพดานโหว่ เป็นต้น

เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Attitude toward Cosmetic Surgery) คือ ท่าที่ ความคิด หรือ ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ทั้งจากด้าน ความรู้สึกภายในตนเอง ด้านสังคม และแนวโน้มการตัดสินใจทำศัลยกรรมเสริมความงาม วัดได้จากมาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามที่กลุ่มผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากมาตรของ กมล กานต์ จินช่วง (2553) โดยมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. ด้านแรงจูงใจภายในตัวบุคคล (Intrapersonal)
2. ด้านแรงจูงใจทางสังคม (Social)
3. ด้านการพิจารณาตัดสินใจทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Consider)

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม
2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความคลั่งไคล้ศิลปินดาราศาว และเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม
3. ทำให้ทราบถึงความสามารถในการทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามร่วมกัน ของตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราศาว
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามต่อไป

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างขั้นสร้างเครื่องมือ

ในขั้นการวิเคราะห์ข้อกระทงและหาความเที่ยง (Reliability) ของมาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มาตรวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดาราหรือผู้มีชื่อเสียงและมาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม กลุ่มผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่คล้ายกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยเป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน แบ่งเป็นเพศชาย 30 คนและเพศหญิง 30 คน

2. กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้หลักเกณฑ์ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามข้อตกลงเบื้องต้นการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ของ Hair และคณะ (2006, อ้างถึงใน วัชรนันท์ รัตนกุลสุมภ์, 2552) ที่กำหนดว่า ตัวแปรต้น 1 ตัว ควรมีกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 20 คน ซึ่งในการศึกษาวิจัยนี้มีตัวแปรต้น 2 ตัว ดังนั้นควรมีกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 40 คน แต่เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูลในกรณีการตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วน และเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของการทำนายทางสถิติ ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น จึงมีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 202 คน แบ่งเป็นเพศชาย 101 คน และเพศหญิง 101 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็นแบบสอบถาม 1 ส่วน และมาตรวัดอีก 3 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ใช้เก็บข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มผู้วิจัยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและลักษณะปัจจัยต่างๆที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

2. มาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล

กลุ่มผู้วิจัยใช้มาตรวัดรูปแบบความผูกพันของปริชาพล จิตต์ธรรมวงศ์ (2550) ที่พัฒนา ร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ คณะจิตวิทยาสาขาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ท่าน จากมาตรวัดประสบการณ์ในการมีสัมพันธภาพที่ใกล้ชิดฉบับปรับปรุงโดย Fraley, Waller และ Brennan (2000) (The Experience in Close Relationship scales-Revised, ECR-R) ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยและพัฒนา โดยณัฐสุดา เต๋พันธ์ และรัชณี แก้วคำศรี โดยมาตรวัดรูปแบบความผูกพันมีข้อกระทงจำนวน 36 ข้อ ประกอบด้วยข้อกระทงทางบวก 11 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 25 ข้อ เพื่อประเมิน 2 องค์ประกอบหลัก คือ

1. ความผูกพันแบบวิตกกังวล (Attachment related Anxiety) จำนวน 18 ข้อ คือ ข้อที่ 1-18 ซึ่งเป็นแนวคิดที่ Brennan และคณะ (1998) พัฒนาจากแนวคิดรูปแบบความผูกพันเกี่ยวกับการมองตนเอง (model of self) ของ Bartholomew และ Horowitz (1991)

2. ความผูกพันแบบหลีกเลี่ยง (Attachment related Avoidant) จำนวน 18 ข้อ คือ ข้อที่ 19-36 ซึ่งเป็นแนวคิดที่ Brennan และคณะ (1998) พัฒนาจากแนวคิดรูปแบบความผูกพันเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงผู้อื่น (model of other) ของ Bartholomew และ Horowitz (1991)

โดยปริชาพล จิตต์ธรรมวงศ์ ได้นำมาตรวัดรูปแบบความผูกพันไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพศชายและเพศหญิง จำนวน 200 คน พบว่าข้อกระทงทุกข้อผ่านการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงที่เหลือในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation – CITC) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ .05 (Critical R = .139) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s alpha) ของความผูกพันแบบวิตกกังวล(Attachment related Anxiety) ที่ .852 และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s alpha) ของความผูกพันแบบหลีกเลี่ยง (Attachment related Avoidant) ที่ .854

แต่เนื่องจาก กลุ่มผู้วิจัยต้องการวัดแค่องค์ประกอบเดียว คือ ความผูกพันแบบวิตกกังวล เท่านั้น กลุ่มผู้วิจัยจึงนำเฉพาะข้อกระทงขององค์ประกอบความผูกพันแบบวิตกกังวล คือ ข้อที่ 1-18 มาใช้ในงานวิจัยนี้และเพื่อให้สามารถนำมาใช้วัดความผูกพันแบบวิตกกังวลที่บุคคลมีต่อครอบครัวได้ จึงเขียนข้อความกำกับไว้ดังนี้ "ครอบครัว ในที่นี้หมายถึง บุคคลที่ท่านมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด โดยให้นึกถึงสมาชิกในครอบครัวเพียงคนใดคนหนึ่งเท่านั้นที่มีความผูกพันที่สุด หากเมื่อท่านเลือกบุคคลดังกล่าวแล้ว ขอให้ท่านนึกถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อบุคคลดังกล่าวในการตอบข้อความทุกข้อความ"

เกณฑ์การให้คะแนน

มาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลมีการประเมินค่าแบบ Likert Scale โดยข้อกระทงแต่ละข้อมี 5 ระดับ ผู้ตอบจะทำเครื่องหมาย (o) ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง โดยมีหมายเลขตั้งแต่ 1-5 และมีทั้งข้อกระทงทางบวกและทางลบ เกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อกระทงทางบวก	ข้อกระทงทางลบ
หมายเลข 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
หมายเลข 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย	4	2
หมายเลข 3 หมายถึง ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยพอๆกัน	3	3
หมายเลข 4 หมายถึง เห็นด้วย	2	4
หมายเลข 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

และมีข้อกระทงทางบวกและทางลบดังนี้

มาตรวัดการประเมินตนเอง	จำนวนข้อ	ข้อกระทงที่
1. ข้อกระทงทางบวก	2	16, 18
2. ข้อกระทงทางลบ	16	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17
รวม	18	

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มผู้วิจัย นำมาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลให้ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ อ.ดร. อภิขญา ไชยวุฒิกรณวานิช ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของมาตรวัด (Validity) เมื่อได้รับการอนุญาตจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว กลุ่มผู้วิจัยได้นำมาตรวัดไปทดลองใช้กับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรีจำนวน 60 คน เพื่อทดสอบหาความเที่ยง (Reliability)

2. นำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการทำมาตรวัด มาวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ (item analysis) โดยวิธีการแบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยเรียงคะแนนจากการตอบมาตรวัดทั้งหมดตั้งแต่คะแนนสูงสุดไปยังคะแนนต่ำสุด จากนั้นจึงแยกผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 หรือสูงกว่าเป็นกลุ่มสูง และผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในกลุ่มเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 หรือต่ำกว่าเป็นกลุ่มต่ำ แล้วจึงนำคะแนนของการตอบมาตรวัดไปทดสอบสถิติที (Independent Samples T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (หนึ่งหาง) เพื่อคัดข้อกระทงที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หากข้อกระทงใดไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะถูกคัดออกจากมาตรวัด ซึ่งเมื่อทดสอบแล้วพบข้อกระทงที่มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ข้อที่ 5, 16, 17 และ 18

3. จากนั้น กลุ่มผู้วิจัยนำข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าที่ไปคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงอื่นๆทั้งหมดในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation – CITC) ที่ละองค์ประกอบโดยพิจารณาเฉพาะข้อที่มีค่ามากกว่า .245 ตามเกณฑ์การพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วิกฤต (Critical R = .245) สำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ข้อกระทงทุกข้อผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach's alpha) เท่ากับ .926 ($df=58$) (ภาคผนวก) ทำให้เหลือข้อกระทงทั้งสิ้น 14 ข้อ จาก 18 ข้อ

แบบลิเคิร์ต 7 ระดับ มีข้อกระทงจำนวน 18 ข้อ โดยมีข้อกระทงทางบวก 1 ข้อ และข้อกระทงทางลบ 1 ข้อ จำนวน 17 ข้อ โดยประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. ด้านแรงจูงใจภายในตัวบุคคล (Intrapersonal) 6 ข้อ
2. ด้านแรงจูงใจทางสังคม (Social) 6 ข้อ
3. ด้านการพิจารณาตัดสินใจทำคัลยกรรมเสริมความงาม (Consider) 6 ข้อ

มาศึกษาและพัฒนาต่อ โดยกลุ่มผู้วิจัยได้ศึกษาและทำความเข้าใจถึงเจตคติต่อการทำคัลยกรรมเสริมความงามจากงานวิจัยของกมลกานต์ จินข้าง(2553) จากนั้นกลุ่มผู้วิจัยจึงประมวลสิ่งที่ได้ศึกษาและสร้างข้อกระทงเพิ่มจำนวน 12 ข้อกระทง โดยพยายามสร้างข้อกระทงให้มีจำนวนข้อที่เท่ากันในแต่ละองค์ประกอบ และเพิ่มจำนวนข้อกระทงทางลบสำหรับองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ซึ่งข้อกระทงทางลบจะได้รับการกลับค่าคะแนนก่อนที่จะนำมารวมคะแนนกับข้ออื่น ๆ ดังนั้นมาตรวัดนี้จึงมีจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อกระทง

เกณฑ์การให้คะแนน

มาตรวัดเจตคติต่อการทำคัลยกรรมเสริมความงาม มีการประเมินค่าแบบ Likert Scale โดยข้อกระทงแต่ละข้อมี 5 ระดับ ผู้ตอบจะทำเครื่องหมาย (o) ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับความรู้สึกของตนเอง โดยมีหมายเลขตั้งแต่ 1-5 และมีทั้งข้อกระทงทางบวกและทางลบ ซึ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนมีดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อกระทงทางบวก	ข้อกระทงทางลบ
หมายเลข 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5
หมายเลข 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย	2	4
หมายเลข 3 หมายถึง ไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยพอๆกัน	3	3
หมายเลข 4 หมายถึง เห็นด้วย	4	2
หมายเลข 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1

จำนวนข้อกระทงทางบวกและลบของมาตรวัดคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อย 3 ด้าน

มาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม	จำนวนข้อกระทง	ข้อกระทงทางบวก	ข้อกระทงทางลบ
1. ปัจจัยภายในตัวบุคคล	10	1,2,3,4,5,6,7,8	9,10
2. ปัจจัยทางสังคม	10	11,12,13,14,15,16,17,18,19	20
3. การตัดสินใจทำศัลยกรรมเสริมความงาม	10	21,22,23,25,26,27,28	24,29,30
รวม	30	24	6

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัด

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามที่กลุ่มผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรียบเรียงและพัฒนาต่อนั้น มีขั้นตอนดังนี้

1. นำมาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามที่ทางกลุ่มผู้วิจัยได้สร้างข้อกระทงเพิ่มขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ อ.ดร. อภิษฎา ไชยวุฒิกกรณวิณิช ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องเหมาะสมของภาษา จากนั้นจึงนำข้อกระทงไปปรับปรุงแก้ไข

2. นำข้อกระทงที่แก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในขั้นการสร้างเครื่องมือ ซึ่งก็คือ กลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน

3. จากนั้นนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มาวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ (item analysis) ที่ละองค์ประกอบ ด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยเรียงคะแนนจากการตอบมาตรวัดทั้งหมดตั้งแต่คะแนนสูงสุดไปยังคะแนนต่ำสุด จากนั้นจึงแยกผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 73 หรือสูงกว่าเป็นกลุ่มสูง และผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในกลุ่มเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 27 หรือต่ำกว่าเป็นกลุ่มต่ำ แล้วจึงนำคะแนนของการตอบมาตรวัดไปทดสอบสถิติที (Independent Samples T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (หนึ่งหาง) เพื่อคัดข้อกระทงที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หากข้อกระทงใดไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะถูกคัดออกจากมาตรวัด ซึ่งเมื่อทดสอบแล้วพบว่า

3.1 องค์ประกอบด้านแรงจูงใจภายในตัวบุคคล (Intrapersonal) มีข้อกระทงที่ไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ข้อ 9

3.2 องค์ประกอบด้านแรงจูงใจทางสังคม (Social) มีข้อกระทงที่ไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ข้อ 20

3.3 องค์ประกอบด้านการพิจารณาตัดสินใจทำคัลยกรรมเสริมความงาม (Consider) พบว่า ข้อกระทงทุกข้อแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นำข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าที่ไปคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงอื่นๆทั้งหมดในมาตรวัด (Corrected Item-Total Correlation – CITC) ที่ละองค์ประกอบโดยพิจารณาเฉพาะข้อที่มีค่ามากกว่า .245 ตามเกณฑ์การพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์วิกฤต (Critical R = .245) สำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 58 คน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งพบว่า

4.1 องค์ประกอบด้านแรงจูงใจภายในตัวบุคคล (Intrapersonal) ข้อกระทงที่ 10 ไม่ผ่านเกณฑ์ จึงถูกคัดออก และนำข้อกระทงที่เหลือมาคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงอื่นๆทั้งหมดในมาตรวัด (CITC) ซ้ำอีก 1 รอบ พบว่า ข้อกระทงผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach' s alpha) เท่ากับ .879 และ .906 ตามลำดับ ($df=58$) (ภาคผนวก)

4.2 องค์ประกอบด้านแรงจูงใจทางสังคม (Social) ข้อกระทงผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach' s alpha) เท่ากับ .894 ($df=58$) (ภาคผนวก)

4.3 องค์ประกอบด้านการพิจารณาตัดสินใจทำคัลยกรรมเสริมความงาม (Consider) ข้อกระทงผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach' s alpha) เท่ากับ .878 ($df=58$) (ภาคผนวก)

5. นำข้อกระทงที่ผ่านการทดสอบจากการวิเคราะห์ที่ละองค์ประกอบทั้งหมด มารวมกัน แล้ววิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงอื่นๆรวมกัน ซึ่งพบว่าข้อกระทงทั้งหมดผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach' s alpha) เท่ากับ .951 ($df=58$) (ภาคผนวก) ซึ่งจากการขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดทั้งหมด ทำให้เหลือข้อกระทงทั้งสิ้น 27 ข้อ

วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยแนะนำตัวและขอความร่วมมือจากกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 202 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 101 คน และเพศหญิงจำนวน 101 คน
2. แจกเครื่องมือวิจัยที่ได้รับการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพแล้ว ซึ่งประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัด 3 ส่วนคือ มาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มาตรวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียง และมาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยผู้วิจัยระบุว่าเป็นเพียงการสำรวจความคิดเห็นทั่วไป และผลการวิจัยจะถูกเก็บเป็นความลับ
3. เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถามหากไม่เข้าใจ แล้วให้เวลากลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในงานวิจัยนี้ กลุ่มผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเอสพีเอสเอส ฟอร์ วินโดวส์ (SPSS for Windows) ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)
 - 1.1 ใช้บรรยายลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อหาคุณภาพของมาตรวัดและทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่
 - 2.1 ใช้การวิเคราะห์ค่าที (Independent Samples T-Test) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' s alpha) เพื่อทดสอบการจำแนกความต่างและค่าความเชื่อมั่นของมาตรวัด
 - 2.2 ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation Analysis) โดยใช้สถิติทดสอบหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient)
 - 2.3 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรทำนายเข้าสู่สมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter Method)

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงขอใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆดังนี้

<i>N</i>	หมายถึง จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย
<i>M</i>	หมายถึง ค่ามัชฌิมคณิตเลขคณิตของคะแนน
<i>SD</i>	หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
<i>r</i>	หมายถึง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
<i>B</i>	หมายถึง สัมประสิทธิ์ความถดถอย
β	หมายถึง สัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน
<i>SE B</i>	หมายถึง ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ <i>B</i>
<i>R</i>	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงซ้อน
R^2	หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
AA	หมายถึง ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล
CW	หมายถึง ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา
ET	หมายถึง ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง
IN	หมายถึง ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน
BL	หมายถึง ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับคลั่งไคล้
CS	หมายถึง เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขต กรุงเทพมหานคร เป็นจำนวน 202 คน โดยให้ทุกคนตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ อายุ และระดับการศึกษา 1 ส่วน และมาตรวัดอีก 3 ส่วน ได้แก่ 1. มาตรวัดความผูกพันในครอบครัว แบบวิตกกังวล 2. มาตรวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียง 3. มาตรวัดเจตคติต่อการทำศลยกรรมเสริมความงาม

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา ($n = 202$)

ตัวแปร	ลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	101	50.0
	หญิง	101	50.0
	รวม	202	100.0
	2. อายุ		
	17	1	.5
	18	9	4.5
	19	27	13.4
	20	40	19.8
	21	47	23.3
	22	54	26.7
	23	21	10.4
	24	3	1.5
	รวม	202	100.0
3. ระดับ			
การศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย	10	5.0
	มหาวิทยาลัย	192	95.0
	รวม	202	100.0

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เป็นการวิเคราะห์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ระหว่างตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Attitude toward Cosmetic Surgery, CS) และตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล (Anxiety related family attachment, AA) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน พบว่า ตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม และตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีสหสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r(200) = .173, p < .01$ (หนึ่งหาง) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (CS) และความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล (AA) ($n=202$)

ตัวแปร	M	SD	CS	AA
CS	2.72	.78		
AA	1.58	.63	.173**	

** $p < .01$

โดยอธิบายได้ว่า หากบุคคลมีความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลสูงขึ้น จะทำให้มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงขึ้นด้วย

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 บุคคลที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงสุด

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 เป็นการวิเคราะห์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ระหว่างตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Attitude toward Cosmetic Surgery, CS) และตัวแปรความคลั่งไคล้ดาราทั้ง 3 ระดับ คือ ระดับสนใจใคร่รู้เพื่อ

ความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship, ET) ระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship, IN) และ ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship, BL) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน พบว่า ตัวแปรความคลั่งไคล้ดาราแต่ละระดับมีสหสัมพันธ์กับ เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ดังนี้

1. ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship, ET) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r(200) = .190^{**}$, $p < .01$ (หนึ่งหาง) ดังแสดงในตาราง 3
2. ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship, IN) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r(200) = .150^*$, $p < .05$ (หนึ่งหาง) ดังแสดงในตาราง 3
3. ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship, BL) มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r(200) = .252^{**}$, $p < .01$ (หนึ่งหาง) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามและความคลั่งไคล้ดาราในระดับผูกพัน ($n=202$)

ตัวแปร	M	SD	CS
CS	2.72	.78	
IN	1.98	.75	.150 [*]
ET	2.44	.91	.190 ^{**}
BL	1.73	.63	.252 ^{**}

* $p < .05$, ** $p < .01$

สรุปได้ว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราทั้ง 3 ระดับ มีสหสัมพันธ์กับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological, BL) มีสหสัมพันธ์สูงสุด รองมาคือ ระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social, ET) สุดท้ายคือ ระดับผูกพัน (Intense-personal Celebrity Worship, IN)

ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า หากบุคคลมีความคลั่งไคล้ศิลปินดารามากขึ้น ไม่ว่าจะในระดับใดก็ตาม จะทำให้มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงขึ้นด้วย

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลและความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสามารถร่วมกันทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ได้ใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการคัดเลือกตัวแปรทำนายเข้าสู่สมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter Method) ซึ่งในสมมติฐานนี้มีตัวแปรทำนาย 2 ตัวแปร ได้แก่

1. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล
2. ความคลั่งไคล้ศิลปินดารามาก

เพื่อร่วมกันทำนายตัวแปรตามคือ เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย (Measures of collinearity) โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของ Hair และคณะ (2009) ที่กำหนดว่าค่าเกณฑ์ความคลื่อน (Tolerance) ต้องมีค่ามากกว่า .10 และค่าปัจจัยปรับตามความแปรปรวนเพื่อ (Variance inflation factor; VIF) ต้องมีค่าที่ไม่เข้าใกล้หรือเกิน 10 ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าพบว่า ตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลและตัวแปรความคลั่งไคล้ศิลปินดารามาก มีค่าเกณฑ์ความคลื่อน (Tolerance) .987 และมีค่าปัจจัยปรับตามความแปรปรวนเพื่อ (VIF) 1.013 ดังนั้น ตัวแปรทำนายทั้งสองตัวแปรมีความเป็นอิสระจากกัน จึงไม่ทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย และสามารถทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้

ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรทำนายทั้งสองตัวแปรมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามเท่ากับ .257 ($R = .257, p < .05$) และตัวแปรทั้งสองตัวนี้สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ร้อยละ 6.6 ($R^2 = .066, p < .001$) ดังที่แสดงในตารางที่ 5

ตัวแปรต้นทั้งสองตัวมีความสามารถในการทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยตัวแปรความคลั่งไคล้ศิลปินดารามากมีน้ำหนักในการทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงสุด คือ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ

.191 ($p < .01$) รองลงมาคือ ตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ .152 ($p < .05$) ดังที่แสดงในตารางที่ 5

ดังนั้น สรุปได้ว่า ตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสสามารถเป็นตัวทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .257 และตัวแปรต้นทั้งสองตัวสามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 6.6 ดังที่แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 4

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (CS) ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล (AA) และ ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา (CW) ($n = 202$)

	CS	AA	CW
CS	1.0		
AA	.173**	1.0	
CW	.208**	.113	1.0

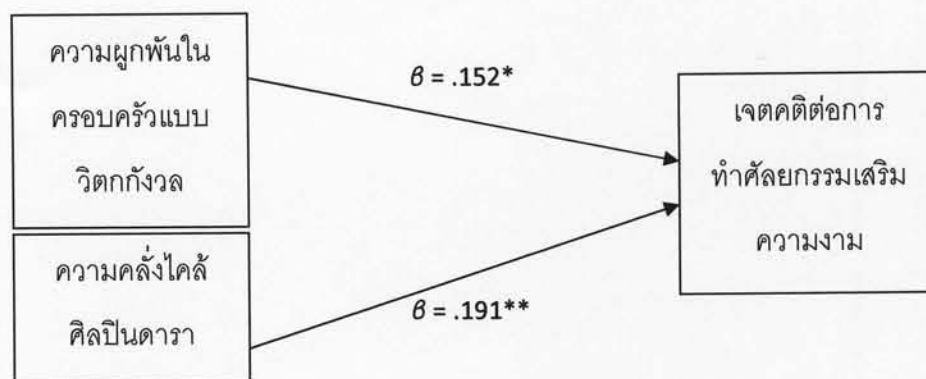
** $p < .01$

ตารางที่ 5

การวิเคราะห์ความถดถอยของตัวแปรที่ทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (CS) ($n = 202$)

ตัวแปร	Unstandardized		Standardized		t	P value	รวม R	รวม R^2
	Coefficients		Coefficients					
	B	$SE B$	β					
(ค่าคงที่)	1.990	.201		9.905	.000			
AA	.188	.085	.152*	2.200	.029	.257	.066	
CW	.210	.076	.191**	2.773	.006			

* $p < .05$, ** $p < .01$

* $p < .05$, ** $p < .01$

แผนภาพที่ 2 โมเดลแสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลกับเจตคติต่อการทำศลยกรรมเสริมความงาม และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราศิลปินดารา กับเจตคติต่อการทำศลยกรรมเสริมความงาม

สามารถอธิบายได้ว่า บุคคลที่มีความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลสูงและมีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราศิลปินดาราสูง มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อการทำศลยกรรมเสริมความงาม ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่มีความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลต่ำและมีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราศิลปินดาราต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติที่ดีต่อการทำศลยกรรมเสริมความงามต่ำ ซึ่งตัวแปรที่มีค่านำหนักในการทำนายสูงสุดคือ ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราศิลปินดารา มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ .191 ($p < .01$) รองมาคือความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ .152 ($p < .05$)

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล ความคลั่งไคล้ศิลปินดารากับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ที่ได้เสนอไปในบทที่ผ่านมา กลุ่มผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่าสนับสนุนสมมติฐาน คือ ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .173, p < .01$) อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลสูง จะมีเจตคติทางบวกในการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Deborah Davis และ Michael L. Vernon (2002) ที่พบผลการวิจัยเช่นเดียวกันว่า ความผูกพันแบบวิตกกังวลมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยความผูกพันแบบวิตกกังวลในความหมายของ Davis และ Vernon คือการต้องการได้รับการยอมรับและหมกมุ่นกับการได้รับและรักษาความรักจากบุคคลสำคัญ และพยายามที่จะรักษาสัมพันธ์ภาพไว้ตลอดเวลา การมีความหมกมุ่นนี้จะทำให้บุคคลใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อคงไว้ซึ่งความสนใจทางบวก วิธีการเหล่านี้รวมถึงการศัลยกรรมเพื่อความงามด้วย

สมมติฐานข้อที่ 2 ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพันมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงสุด

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่าสนับสนุนสมมติฐานบางส่วน คือ ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .150, p < .05$) แต่ตัวแปรความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพันไม่ใช่ตัวแปรที่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสูงสุด เนื่องจากความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับคลั่งไคล้เป็นตัวแปรที่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจต

คติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสูงสุด ($r = .252, p < .01$) และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับฮอลลีวู้ดเพื่อความบันเทิงก็มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติรองลงมาเป็นอันดับสอง ($r = .190, p < .01$)

ดังนั้น สามารถอธิบายได้ว่าบุคคลที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับฮอลลีวู้ดสูง จะมีเจตคติทางบวกในการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงตามไปด้วย แต่บุคคลที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับคลั่งไคล้สูง จะมีเจตคติทางบวกในการทำศัลยกรรมเสริมความงามในระดับสูงสุด และบุคคลที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับฮอลลีวู้ดเพื่อความบันเทิงสูง จะมีเจตคติทางบวกในการทำศัลยกรรมเสริมความงามในระดับสูงรองลงมา

ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ John Maltby และ Liz day (2010) ที่พบว่าบุคคลที่ได้คะแนนความคลั่งไคล้ดาราในระดับฮอลลีวู้ด (Intense-personal) และมีความยกย่องในรูปร่างของดาราที่ตนคลั่งไคล้ สามารถทำนายการเลือกที่จะทำศัลยกรรมเสริมความงามภายในแปดเดือนข้างหน้าได้ ซึ่งอาจมีสาเหตุจากงานวิจัยของ Maltby และ Day ได้ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสนใจในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดย 23.3% ของกลุ่มตัวอย่างรายงานว่าเคยทำศัลยกรรมเสริมความงามมาก่อน และ 30.7% รายงานว่าจะทำศัลยกรรมใน 8 เดือนข้างหน้า ดังนั้น ผลการวิจัยที่ได้ อาจมีความโน้มเอียง และอาจไม่พบผลเช่นเดียวกันในกลุ่มวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอื่นๆที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ นอกจากนี้ สาเหตุที่งานวิจัยของ Maltby และ Day ไม่พบว่าความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับคลั่งไคล้มีความเกี่ยวข้องกับการเลือกทำศัลยกรรมเสริมความงาม อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับคลั่งไคล้มีจำนวนน้อย จึงอาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่พบความเกี่ยวข้องกับการเลือกทำศัลยกรรมเสริมความงาม ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยของกลุ่มผู้วิจัย

เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Maltby และ Day งานวิจัยของ Viren Swami, Rosanne Taylor, และ Christine Carvalho (2009) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามกับความคลั่งไคล้ดารา ก็พบสหสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามและความคลั่งไคล้ดารา โดยบุคคลที่ความคลั่งไคล้ดาราระดับฮอลลีวู้ดจะเป็นตัวทำนายระดับการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามที่ดีที่สุดเช่นกัน และยังพบว่าบุคคลที่มีความคลั่งไคล้ดาราระดับบันเทิง ก็สามารถทำนายการมีเจตคติที่ดีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม กลับไม่พบว่าบุคคลที่มีความคลั่งไคล้ดาราระดับคลั่งไคล้สามารถทำนายระดับการยอมรับการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ ซึ่ง Swami และคณะได้ให้

เหตุผลว่า เนื่องมาจากการกระจายของคะแนนความคลั่งไคล้ดาวาระดับคลั่งไคล้ต่ำมาก จึงทำให้ความสามารถในการทำนายต่ำด้วย

สาเหตุหลักอีกประการที่ทำให้ผลการทดสอบสมมติฐานของกลุ่มผู้วิจัย ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวไปแล้ว อาจเป็นเพราะสภาพสังคมและวัฒนธรรมต่างกัน โดยในงานวิจัย 2 งานดังกล่าวมีการศึกษาในประเทศอังกฤษ ส่วนกลุ่มผู้วิจัยทำการศึกษาในประเทศไทย ดังนั้น ความต่างกันของทั้งสภาพภูมิประเทศ สังคม ความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณี อาจส่งผลต่อการวิจัยได้

สมมติฐานข้อที่ 3 ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลและความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสาร่วมกันทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่าสนับสนุนสมมติฐาน คือ ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสาร่วมกันทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .257 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และตัวแปรต้นทั้งสองตัว คือ ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสาร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ร้อยละ 6.6 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินดารามีอิทธิพลหรือค่าน้ำหนักในการทำนายสูงสุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ .191 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ส่วนความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลมีอิทธิพลหรือค่าน้ำหนักในการทำนายต่ำกว่า คือ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ .152 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สามารถอธิบายผลการวิจัยได้ว่า ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสารเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกในการทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงสุด คือ บุคคลที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสารสูง จะมีเจตคติทางบวกในการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงตามไปด้วย เนื่องจากบุคคลที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสาร จะเกิดการซึมซับและยึดติดศิลปินดาราสารที่ตนเองชื่นชอบ เพื่อมาสร้างเป็นเอกลักษณ์ส่วนตัวและเพื่อเป็นการเติมเต็มสิ่งที่ตนขาด จนอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมที่รุนแรงเพื่อรักษาความพึงพอใจส่วนตัวในการมีความสัมพันธ์แบบกึ่งมีส่วนร่วมทางสังคมกับผู้ที่มีชื่อเสียงไว้ ซึ่งอาจเป็นการพยายามทำสิ่งที่ศิลปินชื่นชอบเพื่อจะได้รู้สึกใกล้ชิดกับศิลปินมากขึ้น หรืออาจมีการเปลี่ยนแปลงตนเองให้ตรงตามรูปแบบที่ศิลปินดาราสารชื่นชอบ เช่น แต่งตัวในแบบที่ศิลปินชื่นชอบ หรือแม้แต่การทำศัลยกรรมเสริมความงามเพื่อให้เป็นแบบที่ศิลปินชื่นชอบ ซึ่งการมี

พฤติกรรมที่รุนแรงนั้นจะมากจะน้อย ขึ้นกับระดับของความคลั่งไคล้ตั้งแต่ระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิงระดับผูกพัน ไปจนถึงระดับคลั่งไคล้ นอกจากนี้ การซึมซับและการเลียนแบบในตัวศิลปิน ดารายังเกี่ยวข้องกับระดับความคลั่งไคล้ที่ได้กล่าวไปข้างต้นด้วย เพราะหากเป็นความสนใจในระดับอยากรู้เพื่อความบันเทิง บุคคลก็จะไม่ได้รับเอาความเป็นตัวตนของศิลปินมาเป็นต้นแบบทั้งหมด แต่เป็นแค่การสนใจเพื่อความบันเทิงเท่านั้น แต่หากเป็นในระดับคลั่งไคล้บุคคลก็อาจเลียนแบบตัวตนทั้งหมดของศิลปินดาราที่ตนชื่นชอบ ซึ่งจะส่งผลต่อทั้งเจตคติและพฤติกรรมของบุคคลได้ นอกจากนี้ ในปัจจุบันศิลปินดารามีการทำศัลยกรรมเสริมความงามกันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินดาราเกาหลีซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในปัจจุบัน ดังนั้น อาจส่งผลให้บุคคลรู้สึกว่าการทำศัลยกรรมเสริมความงามเป็นเรื่องปกติที่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป และทุกคนสามารถทำได้ จึงส่งผลให้ความคลั่งไคล้ศิลปินดารา สามารถทำนายเจตคติทางบวกต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้สูงกว่าตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล

ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลสามารถทำนายเจตคติทางบวกต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้เช่นกัน แม้จะต่ำกว่าตัวแปรความคลั่งไคล้ศิลปินดาราก็ตาม อาจอธิบายได้ว่า บุคคลที่มีความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลแม้จะต้องการการยอมรับและหมกมุ่นกับการได้รับและรักษาความรักจากบุคคลสำคัญ และใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อคงไว้ซึ่งความสนใจทางบวก ซึ่งนำไปสู่วิธีการทำศัลยกรรมเพื่อความงาม แต่ก็ไม่จำเป็นว่าบุคคลที่วิตกความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลจะต้องมีการหมกมุ่นหรือวิตกกังวลอยู่กับรูปลักษณ์ของตนเองเพื่อรักษาสัมพันธ์ภาพไว้เท่านั้น อาจมีความสนใจหรือหมกมุ่นในเรื่องอื่น ๆ ก็เป็นได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลให้ความสำคัญในเรื่องใด เช่น หากบุคคลหรือบุคคลสำคัญให้ความสำคัญในเรื่องการเรียน บุคคลก็จะตั้งใจและพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ผลการเรียนออกมาดีที่สุด หรือ หากบุคคลหรือบุคคลสำคัญให้ความสำคัญในเรื่องความร่ำรวย บุคคลก็จะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้เงินมา เพื่อให้บุคคลที่ตนให้ความสำคัญพึงพอใจ เป็นต้น แต่ถ้าบุคคลหรือบุคคลสำคัญให้ความสำคัญกับรูปร่างหน้าตา บุคคลก็จะสนใจในการดูแลรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณของตนเอง อาจเริ่มจากการใช้เครื่องสำอาง จนไปสู่การทำศัลยกรรมเสริมความงามในที่สุด ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล อาจทำให้เกิดพฤติกรรมที่ต่างกันออกไป ขึ้นกับการให้ความสำคัญของตัวเอง ซึ่งพฤติกรรมหนึ่งที่น่าสนใจที่อาจมีการแสดงออกมา คือ การทำศัลยกรรมเสริมความงาม

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าทั้งตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลและความคลั่งไคล้ศิลปินดารา จะสามารถเป็นตัวทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ แต่ก็มี

ความสามารถในการทำนายได้แค่ร้อยละ 6.6 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เท่านั้น สาเหตุอาจเป็นเพราะคำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัยนี้ไม่ชัดเจน เช่นคำว่า "ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราร" กลุ่มผู้วิจัยควรใช้คำว่า "พฤติกรรมเลียนแบบศิลปินดาราร" ที่มีความชัดเจนกว่า เพราะบุคคลที่มีความคลั่งไคล้ศิลปินดารารนั้น ไม่จำเป็นว่าจะต้องเลียนแบบศิลปินดารารเสมอไป อาจเป็นแค่การชื่นชอบในความสามารถ รูปร่างหน้าตา โดยไม่ต้องการเลียนแบบเลยก็เป็นได้ ดังนั้น การใช้คำที่มีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าอาจช่วยเพิ่มความสามารถในการทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ ส่วนตัวแปรความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลนั้น ก็เป็นอย่างไร้ที่ติแล้วในข้างต้น

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดารารมีความสัมพันธ์กับเจตคติทางบวกต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสามารถทำนายเจตคติทางบวกต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้อีกด้วย แม้จะมีความสามารถในการทำนายต่ำก็ตาม กล่าวคือบุคคลที่มีความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลและความคลั่งไคล้ศิลปินดารารในระดับสูง มีแนวโน้มที่จะมีเจตคติทางบวกต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูง เพราะ บุคคลที่มีความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวลสูง มักจะวิตกกังวลในสัมพันธภาพและพยายามอย่างยิ่งในการรักษาสัมพันธภาพไว้ ซึ่งอาจแสดงออกมาในรูปแบบการหมกมุ่นอยู่กับรูปลักษณ์ตนเอง และการที่บุคคลมีความคลั่งไคล้ศิลปินดารารในระดับสูง บุคคลจะเกิดการซึมซับและยึดติดศิลปินดารารที่ตนเองชื่นชอบ ซึ่งมักเป็นบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาดี ส่งผลให้บุคคลซึมซับความสวยงาม จนนำไปสู่การมีเจตคติทางบวกต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้ในที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม
2. ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามสูงสุด
3. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสาร่วมกันทำนายเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล (Anxiety related family attachment)

ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน (Celebrity Worship) 3 ระดับ ดังนี้

- ระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-social Celebrity Worship)
- ระดับผูกพันยึดติด (Intense-personal Celebrity Worship)
- ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological Celebrity Worship)

ตัวแปรตาม

เจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม (Attitude toward Cosmetic Surgery)

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือ เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน แบ่งเป็นเพศชาย 30 คนและเพศหญิง 30 คน
2. กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัย เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 202 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 101 คน และเพศหญิงจำนวน 101 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็นแบบสอบถาม 1 ส่วน และมาตรวัดอีก 3 ส่วน ดังนี้

1. มาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล
2. มาตรวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียง
3. มาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยแนะนำตัวและขอความร่วมมือจากกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 202 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 101 คน และเพศหญิงจำนวน 101 คน
2. แจกเครื่องมือวิจัยที่ได้รับการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพแล้ว ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และมาตรวัด 3 ส่วนคือ มาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มาตรวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดารารหรือผู้มีชื่อเสียง และมาตรวัดเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยผู้วิจัยระบุว่าเป็นเพียงการสำรวจความคิดเห็นทั่วไป และผลการวิจัยจะถูกเก็บเป็นความลับ
3. เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถามหากไม่เข้าใจ แล้วให้เวลากลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในงานวิจัยนี้ กลุ่มผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเอสพีเอสเอส ฟอร์ วินโดวส์ (SPSS for Windows) ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 ใช้บรรยายลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อหาคุณภาพของมาตรวัดและทดสอบสมมติฐาน การวิจัย ได้แก่

2.1 ใช้การวิเคราะห์ค่าที (Independent Samples T-Test) และค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) เพื่อทดสอบการจำแนกความต่างและค่าความ เชื่อมั่นของมาตรวัด

2.2 ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Correlation Analysis) โดยใช้สถิติทดสอบหา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2.3 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธีการคัดเลือก ตัวแปรทำนายเข้าสู่สมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปกติ (Enter Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการ ทำคล้ายกรรมเสริมความงาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $r(200) = .173, p < .01$ (หนึ่ง หาง)
2. ความคลั่งไคล้ศิลปินดาราระดับผูกพัน มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการ ทำคล้ายกรรมเสริมความงามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, $r(200) = .150, p < .05$ (หนึ่ง หาง) แต่ไม่ใช่ในลำดับสูงสุด
3. ความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล และความคลั่งไคล้ศิลปินดาราสามารถ ร่วมกันทำนายเจตคติต่อการทำคล้ายกรรมเสริมความงามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .152, p < .05$) และ ($\beta = .191, p < .01$) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างในช่วงอายุอื่น เช่น ในวัยผู้ใหญ่ตอนกลางหรือวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย ที่เป็นช่วงวัยทำงาน และมีการสร้างฐานะได้อย่างมั่นคงแล้ว เพราะอาจเป็นปัจจัยให้มีเจตคติทางบวกในการทำศัลยกรรมเสริมความงามเพิ่มขึ้นได้
2. ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรให้มากขึ้น เพราะจะเป็นการเพิ่มความสามรถในการทำนายทางสถิติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ควรศึกษาในตัวแปรต้นอื่นๆที่อาจส่งผลต่อเจตคติทางบวกในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม เช่น พฤติกรรมเลียนแบบศิลปินดารา ความไม่พึงพอใจในรูปลักษณ์ เป็นต้น เพราะตัวแปรต้นที่กล่าวมานี้อาจร่วมกันทำนายเจตคติทางบวกในการทำศัลยกรรมเสริมความงามได้

รายการอ้างอิง

ภาษาอังกฤษ

- Bartholomew, K. & Horowitz, L. M. (1991). Attachment styles among young adults: A test of a four-category model. *Personality and Social Psychology*, 61, 226-244.
- Cohen, J. (2004). Parasocial break-up from favorite television characters: The role of attachment styles and relationship intensity. *Journal of Social and Personal Relationships*, 21, 187-202.
- Davis, D. & Vernon, M. L. (2002). Sculpting the body beautiful: Attachment style, neuroticism, and use of cosmetic surgeries. *Sex Roles*, 47, 129-138
- Giles, D. C. & Maltby, J. (2004). The role of media figures in adolescent development: Relations between autonomy, attachment, and interest in celebrities. *Personality and Individual Differences*, 36, 813-822.
- Gilman, S. L. (1999). *Making the body beautiful: A cultural history of aesthetic surgery*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Horton, D. & Wohl, R. R. (1956). Mass communication and para-social interaction [Electronic Version]. *Psychiatry*, 19.
- Robert, K. A. (2007). Relationship attachment and the behaviour of fans towards celebrities. *Applied Psychology in Criminal Justice*, 3(1), 54-74.
- Lewis, L. A. (1992). *The adoring audience: Fan culture and popular media*. London: Routledge.
- Maltby, J. & Day, L. (2010). Celebrity worship and incident of elective cosmetic surgery: Evidence of a link among young adult. *Journal of Adolescent Health*.
- Swami, V., Taylor, R. & Carvalho, C. (2009). Acceptance of cosmetic surgery and celebrity worship: Evidence of associations among female undergraduate. *Personality and Individual Differences*, 47, 869-872.
- The American Society for Aesthetic Plastic Surgery. (2011). *Statistics, surveys & trends: Survey shows that more than half of american approve of cosmetic plastic surgery*. Retrieved August 15, 2011, from <http://www.surgery.org>

- Walsh, J. J. et. al. (2009). Predicting individual differences in mindfulness: The role of trait anxiety, attachment anxiety and attentional control. *Personality and Individual Differences*, 46, 94-99.
- Wikipedia the free encyclopedia. (2011). *Plastic surgery*. Retrieved July 30, 2011, from <http://en.wikipedia.org/wiki/>

ภาษาไทย

- กมลกานต์ จีนช้าง. (2553). อิทธิพลของความนิยมความสมบูรณ์แบบต่อเจตคติต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม โดยมีการนำเสนอตนเองด้วยความสมบูรณ์แบบและการซึมซับจากวัฒนธรรมสังคมเป็นตัวแปรส่งผ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คัคณางค์ มณีศรี. (2554). จิตวิทยาทั่วไป. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาทั่วไป คณะจิตวิทยาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชไมพร แก้วประไพ. (2541). การวิเคราะห์แฟนของสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารสื่อมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุตินันท์ ศิริสมบูรณ์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบครอบครัวกับความวิตกกังวลของวัยรุ่นตอนกลางในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภาพร ลัดโนทัย. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับความคลั่งไคล้ศิลปินดาราในกลุ่มแฟนวัยรุ่นหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชาพล จิตต์ธรรมวงศ์. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความผูกพันกับครอบครัวและการเผชิญปัญหาของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2553). ศัลยกรรมพลาสติก: ประตูปานแรกสู่วงการบันเทิงเกาหลี? ผู้จัดการ. คัดมาเมื่อ 15 สิงหาคม 2554, จาก <http://www.manager.co.th>

- ภูรี ภูสุวรรณ. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความผูกพัน และกลวิธีการเผชิญปัญหา ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. โครงการทางจิตวิทยาวิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนมน สายแสงจันทร์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างความไม่พึงพอใจในใบหน้า อิทธิพลของสื่อ และอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและครอบครัว กับความต้องการทำศัลยกรรมความงามบนใบหน้าของสตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). แฟ้น. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- วัชรานันท์ รัตนกุลสมภ. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างความขัดแย้งระหว่างการทำงานกับครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม กับความเครียดในการทำงานของพนักงานหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักเด็กดีโพล. (2552). วัยรุ่นกับค่านิยมในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม. *เด็กดีดอทคอม*. ค้นมาเมื่อ 15 สิงหาคม 2554, จาก <http://ads.dek-d.com/poll/dek-d-poll-2-beauty-surgery.pdf>
- อรพรรณ ภารพบ. (2546). รูปแบบความผูกพันกับการอนุมานสาเหตุการกระทำของตนเองและผู้อื่นในสถานการณ์ทางลบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างมาตรวัดที่ใช้ในการวิจัย

แบบสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ท่านสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวของท่าน ขอความร่วมมือให้ท่านทำด้วยความตั้งใจและตอบตามความเป็นจริง ข้อมูลจากการตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่านทั้งสิ้นแบบสำรวจนี้ประกอบด้วย 3 แบบวัด

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน หรือเติม

ข้อความที่เหมาะสม (โปรดตอบให้ครบทุกข้อ)

1. เพศ หญิง ชาย
2. อายุ _____ ปี
3. ระดับการศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2: แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

แบบวัดที่ 1 มาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล

คำอธิบาย : ข้อความข้างล่างต่อไปนี้ เป็นข้อความแสดงถึงความรู้สึกที่ท่านมีต่อครอบครัว

ครอบครัว ในที่นี้หมายถึง บุคคลที่ท่านมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด โดยให้นึกถึงสมาชิกในครอบครัว
เพียงคนเดียวคนหนึ่งเท่านั้นที่มีความผูกพันที่สุด

หากเมื่อท่านเลือกบุคคลดังกล่าวแล้ว ขอให้ท่านนึกถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อบุคคลดังกล่าวในการ
 ตอบข้อความทุกข้อความ

บุคคลที่ท่านนึกถึงมีความสัมพันธ์กับท่านเป็น.....*

(* ข้อมูลนี้จะเก็บเป็นความลับ)

คำชี้แจง : โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลขในช่อง
ที่มีข้อความตรงกับตัวท่านมากที่สุดเพียงข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยใช้เกณฑ์ในการตอบดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 3 หมายถึง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอๆกัน
- 4 หมายถึง เห็นด้วย
- 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยและ เห็นด้วย พอๆกัน (3)	เห็น ด้วย (4)	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง (5)
1.ฉันเกรงว่าเขาจะไม่รักฉัน	1	2	3	4	5
2. ฉันกังวลว่าเขาจะมีความเห็นไม่ตรงกับฉัน	1	2	3	4	5
3. ฉันกังวลว่าเขาจะไม่จริงใจกับฉัน	1	2	3	4	5
4. ฉันกังวลว่าเขาจะไม่ห่วงใยฉันมากเท่าที่ ฉันห่วงใยเขา	1	2	3	4	5
5. เขาจะสนใจฉันต่อเมื่อฉันโกรธเขาเท่านั้น	1	2	3	4	5
6.	1	2	3	4	5

แบบวัดที่ 2 มาตราวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดารานหรือผู้มีชื่อเสียง

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยและ เห็นด้วย พอๆกัน (3)	เห็น ด้วย (4)	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (5)
1. ถ้าฉันมีโอกาสได้พบกับศิลปินคนโปรดของฉัน เขาจะรู้ทันทีว่าฉันเป็นแฟนคลับตัวจริงของเขา	1	2	3	4	5
2. ฉันและศิลปินคนโปรดของฉันมีความผูกพันต่อกันเป็นพิเศษ ที่ไม่สามารถบรรยายเป็นคำพูดได้	1	2	3	4	5
3. ฉันเฝ้าแต่คิดถึงเรื่องราวในชีวิตของศิลปินคนโปรดของฉันตลอดเวลา	1	2	3	4	5
4. ฉันพร้อมที่จะสละชีวิตเพื่อปกป้องศิลปินคนโปรดของฉัน	1	2	3	4	5
5. ฉันและเพื่อนชอบพูดคุยกันเรื่องกิจกรรมต่างๆที่ศิลปินคนโปรดของฉันทำ	1	2	3	4	5
6.....	1	2	3	4	5

แบบวัดที่3 มาตรวัดเจตคติที่มีต่อการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (1)	ไม่ เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยและ เห็นด้วย พอๆกัน (3)	เห็น ด้วย (4)	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง (5)
1.การทำศัลยกรรมเสริมความงามเพียงเล็กน้อยเป็นสิ่งสมเหตุสมผล แทนที่จะต้องรู้สึกไม่ดีกับรูปร่างหน้าตาของตัวเองไปตลอด	1	2	3	4	5
2.หากศัลยกรรมเสริมความงามช่วยให้บางคนมีความสุขกับรูปร่างหน้าตาของตนเองมากขึ้น ก็ควรลองทำศัลยกรรมเสริมความงาม	1	2	3	4	5
3.การทำศัลยกรรมเสริมความงามเป็นสิ่งที่ดี เพราะสามารถช่วยให้คนเรารู้สึกดีกับตนเอง	1	2	3	4	5
4.ศัลยกรรมเสริมความงามจะเป็นประโยชน์ต่อภาพลักษณ์ของบุคคลอย่างยิ่ง	1	2	3	4	5
5.ฉันเห็นด้วยกับคนที่ทำศัลยกรรมเสริมความงามเพื่อเพิ่มความนับถือตนเอง	1	2	3	4	5
6.....	1	2	3	4	5

ภาคผนวก ข

จากการนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มาวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ (item analysis) ที่ละองค์ประกอบ ด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ โดยใช้การทดสอบที (Independent Samples T-Test) และนำข้อกระทงที่ผ่านมาทดสอบมาคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงที่เหลือในมาตรวัดแต่ละองค์ประกอบ (Corrected Item-Total Correlation – CITC) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Critical R = .245) จากนั้นจึงนำข้อกระทงที่เหลือทั้งหมดมาคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้อกระทงที่เหลือในมาตรวัดรวมทั้งหมดนั้น จะแสดงให้เห็นในตารางต่อไปนี้

มาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล

ตารางที่ ข 1

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที คำนัยสำคัญ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของ
มาตรวัดความผูกพันในครอบครัวแบบวิตกกังวล

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				ค่าที (t)	ค่า นัยสำคัญ (p)	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) ($\alpha=.926$)	ข้อที่ ผ่าน
	วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
	(n=16)		(n=19)					
	M	SD	M	SD				
As01	2.88	1.204	1.16	.501	5.328***	.000	.672	✓
As02	3.38	.957	1.47	.697	6.788***	.000	.611	✓
As03	2.44	1.365	1.00	.000	4.213**	.001	.803	✓
As04	2.69	1.138	1.00	.000	5.930***	.000	.802	✓
As05	3.50	.816	2.68	1.887	1.704	.101	-	✗
As06	2.13	.806	1.11	.315	4.762***	.000	.581	✓
As07	2.69	1.195	1.00	.000	5.646***	.000	.757	✓
As08	3.00	.966	1.16	.501	7.246***	.000	.675	✓
As09	3.13	1.204	1.00	.000	7.059***	.000	.753	✓
As10	2.94	.998	1.00	.000	7.766***	.000	.510	✓
As11	2.63	1.088	1.00	.000	5.975***	.000	.803	✓
As12	2.56	1.094	1.00	.000	5.715***	.000	.748	✓
As13	2.63	1.147	1.32	1.003	3.603**	.001	.469	✓
As14	2.50	.966	1.16	.688	4.651***	.000	.683	✓
As15	2.19	1.047	1.05	.229	4.251**	.001	.457	✓
As16	2.44	1.315	1.84	1.573	1.201	.238	-	✗
As17	3.13	1.310	2.37	1.640	1.487	.146	-	✗
As18	2.13	1.258	1.84	1.500	.597	.554	-	✗

*p < .05, หนึ่งหาง. **p < .01, หนึ่งหาง. ***p < .001, หนึ่งหาง.

หมายเหตุ: ค่า rวิกฤต (58, .05, หนึ่งหาง) \approx .245

มาตรวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดาราทะหรือผู้มีชื่อเสียง

ตารางที่ ๒

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที คำนัยสำคัญและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของ
มาตรวัดเจตคติที่มีต่อศิลปินดาราทะหรือผู้มีชื่อเสียง ระดับสนใจใคร่รู้เพื่อความบันเทิง (Entertainment-
social)

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				ค่าที (t)	ค่านัย สำคัญ (p)	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) ($\alpha=.928$)	ข้อที่ ผ่าน
	วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
	(n=16)		(n=16)					
	M	SD	M	SD				
cw05	3.75	1.065	1.38	.719	7.396***	.000	.672	✓
cw08	3.25	1.390	1.06	.250	6.194***	.000	.678	✓
cw13	4.00	.730	1.94	1.289	5.567***	.000	.676	✓
cw17	3.797	.8529	1.250	.4472	10.578***	.000	.773	✓
cw18	3.00	1.155	1.06	.250	6.560***	.000	.718	✓
cw19	3.81	1.047	1.56	.814	6.787***	.000	.633	✓
cw23	3.38	.885	1.31	.602	7.707***	.000	.611	✓
cw24	3.31	1.078	1.00	.000	8.579***	.000	.796	✓
cw28	3.63	.957	1.06	.250	10.358***	.000	.802	✓
cw30	3.81	.981	1.13	.342	10.348***	.000	.850	✓

*p < .05, หนึ่งหาง. **p < .01, หนึ่งหาง. ***p < .001, หนึ่งหาง.

หมายเหตุ ค่า r วิฤฤต (58, .05, หนึ่งหาง) \approx .245

ตารางที่ ข 3

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่านัยสำคัญ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของ
มาตรเจตคติที่มีต่อศิลปินคาราหรือผู้มีชื่อเสียง ระดับผูกพันยึดติด (Intense-personal)

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				ค่าที (t)	ค่า นัยสำคัญ(p)	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) (α =.891)	ข้อที่ ผ่าน
	วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
	(n=16)		(n=16)					
	M	SD	M	SD				
cw01	3.76	1.147	1.56	.629	6.890***	.000	.574	✓
cw02	2.53	.874	1.06	.250	6.634***	.000	.513	✓
cw03	2.94	.899	1.19	.403	7.298***	.000	.742	✓
cw06	3.302	.9744	1.063	.2500	9.163***	.000	.679	✓
cw09	3.53	1.068	1.13	.342	8.819***	.000	.783	✓
cw12	4.00	.935	1.44	.727	8.745***	.000	.670	✓
cw14	2.88	1.495	1.06	.250	4.946***	.000	.568	✓
cw15	3.06	.899	1.13	.342	8.256***	.000	.777	✓
cw16	2.41	1.278	1.00	.000	4.556***	.000	.585	✓

*p < .05, หนึ่งหาง. **p < .01, หนึ่งหาง. ***p < .001, หนึ่งหาง.

หมายเหตุ ค่า r วิฤต (58, .05, หนึ่งหาง) \approx .245

ตารางที่ ข 4

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที คำนัยสำคัญ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของ
มาตรเจตคติที่มีต่อศิลปินดาราทะหรือผู้มีชื่อเสียง ระดับคลั่งไคล้ (Borderline-pathological)

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				ค่าที (t)	ค่านัย สำคัญ(p)	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) ($\alpha=.932$)	ข้อที่ ผ่าน
	วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
	(n=16)		(n=16)					
	M	SD	M	SD				
cw04	2.31	1.138	1.00	.000	4.612***	.000	.758	✓
cw07	2.19	1.109	1.00	.000	4.284**	.001	.778	✓
cw10	2.00	1.095	1.00	.000	3.651**	.002	.728	✓
cw11	3.13	1.088	1.13	.342	7.016***	.000	.662	✓
cw20	2.25	1.183	1.00	.000	4.226**	.001	.724	✓
cw21	3.191	1.2198	1.063	.2500	6.837***	.000	.616	✓
cw22	2.44	1.209	1.00	.000	4.755***	.000	.743	✓
cw25	2.50	1.211	1.00	.000	4.954***	.000	.739	✓
cw26	2.56	1.153	1.00	.000	5.421***	.000	.793	✓
cw27	2.44	1.263	1.00	.000	4.552***	.000	.681	✓
cw29	3.19	.911	1.25	.577	7.188***	.000	.687	✓
cw31	3.625	.9574	1.125	.5000	9.258***	.000	.672	✓
cw32	3.69	.873	1.25	.577	9.314***	.000	.681	✓
cw33	3.56	1.315	1.13	.500	6.930***	.000	.532	✓

*p < .05, หนึ่งหาง. **p < .01, หนึ่งหาง. ***p < .001, หนึ่งหาง.

หมายเหตุ ค่า r วิฤต (58, .05, หนึ่งหาง) \approx .245

ตารางที่ ข 5

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆของมาตรเจตคติที่มีต่อศิลปินดาราทหรือผู้มีชื่อเสียง
ของข้อกระทงที่ผ่านการคัดจากแต่ละด้านแล้ว

ข้อที่	ข้อกระทง	CITC (N=60) ($\alpha = .967$)	ข้อที่ ผ่าน
01	ถ้าฉันมีโอกาส.....	.468	✓
02	ฉันและศิลปินคนโปรดของฉันมี.....	.490	✓
03	ฉันเฝ้าแต่คิดถึง.....	.749	✓
04	ฉันพร้อมที่.....	.746	✓
05	ฉันและเพื่อนชอบ.....	.710	✓
06	เมื่อมีสิ่งที่ดีเกิดขึ้นกับศิลปิน.....	.696	✓
07	ฉันและศิลปินคนโปรด.....	.644	✓
08	การทุ่มเท.....	.776	✓
09	ฉันมีภาพ.....	.835	✓
10	ถ้าศิลปิน.....	.563	✓
11	ในสายตาของฉัน733	✓
12	ถ้าศิลปิน.....	.717	✓
13	ความสุขของฉัน.....	.625	✓
14	ฉันคิดว่า.....	.611	✓
15	ฉันมักจะ.....	.783	✓
16	ถ้าศิลปิน.....	.717	✓
17	ฉันชอบ.....	.698	✓
18	เมื่อมีสิ่งที่ไม่ดีร้าย.....	.771	✓
19	การได้เรียนรู้.....	.582	✓
20	ถ้าฉันต้องการ.....	.615	✓
21	ฉันพยายาม.....	.658	✓
22	ถ้าฉันโชคดี.....	.628	✓

ข้อที่	ข้อกระทง	CITC (N=60) ($\alpha = .967$)	ข้อที่ ผ่าน
23	แค่ได้อยู่ใกล้ๆ.....	.530	✓
24	ถ้าศิลปิน.....	.810	✓
25	ถ้าฉันบุก.....	.632	✓
26	ถ้าศิลปิน.....	.710	✓
27	ถ้ามีคนให้เงิน.....	.617	✓
28	เมื่ออยู่ท่ามกลางคนหมู่มาก794	✓
29	ถ้าศิลปิน.....	.687	✓
30	ช่วงเวลา.....	.812	✓
31	ข่าวเกี่ยวกับศิลปิน.....	.729	✓
32	ฉันรักศิลปิน.....	.776	✓
33	คงจะวิเศษมาก ถ้า.....	.562	✓

มาตรเจตคติในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม

ตารางที่ ข 6

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที คำนัยสำคัญและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของ
มาตรเจตคติในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม ด้านปัจจัยภายในตัวบุคคล

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				ค่าที (t)	ค่า นัยสำ คัญ (p)	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) (α =.88)	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) (α =.91)	ข้อที่ ผ่าน
	วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ								
	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ						
	(n=18)		(n=17)						
	M	SD	M	SD					
cs01	3.94	.659	1.44	.705	10.8***	.000	.810	.792	✓
cs02	3.82	.636	1.72	.895	8.04***	.000	.759	.750	✓
cs03	3.82	.529	1.78	.878	8.40***	.000	.747	.746	✓
cs04	3.47	.717	1.72	.826	6.66***	.000	.619	.637	✓
cs05	3.41	.712	1.39	.608	9.05***	.000	.631	.656	✓
cs06	3.24	.903	1.17	.383	8.72***	.000	.683	.684	✓
cs07	3.41	1.176	1.50	.857	5.51***	.000	.593	.624	✓
cs08	3.41	1.064	1.33	.485	7.36***	.000	.678	.708	✓
cs09	2.47	.943	2.11	1.745	.764	.452	-	-	✗
cs10	3.65	1.222	2.72	1.406	2.072*	.046	.156	-	✗

*p < .05, หนึ่งหาง. **p < .01, หนึ่งหาง. ***p < .001, หนึ่งหาง.

หมายเหตุ ค่า r วิกฤต (58, .05, หนึ่งหาง) \approx .245

ตารางที่ ข 7

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่านัยสำคัญและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของ
มาตรเจตคติ ในการทำคัลยกรรมเสริมความงาม ด้านปัจจัยทางสังคม

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				ค่าที (t)	ค่า นัยสำ คัญ (p)	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) ($\alpha=.894$)	ข้อที่ ผ่าน
	วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
	(n=18)		(n=17)					
	M	SD	M	SD				
cs11	4.00	.594	1.59	.795	10.204***	.000	.730	✓
cs12	3.61	.778	1.29	.588	9.899***	.000	.762	✓
cs13	2.61	.916	1.18	.393	6.076***	.000	.644	✓
cs14	3.72	.669	1.76	.831	7.695***	.000	.670	✓
cs15	3.44	.922	1.24	.562	8.612***	.000	.756	✓
cs16	2.94	.802	1.12	.332	8.887***	.000	.656	✓
cs17	3.06	1.110	1.41	.618	5.367***	.000	.681	✓
cs18	2.78	1.114	1.35	.606	4.733***	.000	.556	✓
cs19	4.11	.900	2.94	1.435	2.907**	.006	.456	✓
cs20	3.33	1.085	3.12	1.409	.509	.614	-	✗

*p < .05, หนึ่งหาง. **p < .01, หนึ่งหาง. ***p < .001, หนึ่งหาง.

หมายเหตุ ค่า r วิฤต (58, .05, หนึ่งหาง) \approx .245

ตารางที่ ข 8

ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่านัยสำคัญและค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อของ
มาตรเจตคติ ในการทำคัลยกรรมเสริมความงาม ด้านการพิจารณาตัดสินใจ

ข้อกระทง	การวิเคราะห์ข้อกระทง				ค่าที (t)	ค่า นัยสำ คัญ(p)	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) ($\alpha=.878$)	ข้อที่ ผ่าน
	วิธีกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ							
	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ					
	(n=18)		(n=17)					
	M	SD	M	SD				
cs21	4.06	.854	1.83	.924	7.277***	.000	.645	✓
cs22	3.63	.619	1.11	.323	14.570***	.000	.782	✓
cs23	4.06	.772	2.00	1.138	6.105***	.000	.554	✓
cs24	3.63	.885	1.61	1.290	5.241***	.000	.541	✓
cs25	3.81	.834	1.56	.784	8.131***	.000	.656	✓
cs26	3.75	.683	1.33	.970	8.296***	.000	.706	✓
cs27	3.50	.966	1.67	1.085	5.176***	.000	.561	✓
cs28	2.81	1.167	1.78	.878	2.941**	.006	.346	✓
cs29	3.75	.931	1.50	.786	7.642***	.000	.660	✓
cs30	3.31	1.250	1.06	.236	7.111***	.000	.574	✓

*p < .05, หนึ่งหาง. **p < .01, หนึ่งหาง. ***p < .001, หนึ่งหาง.

หมายเหตุ ค่า r วิกฤต (58, .05, หนึ่งหาง) \approx .245

ตารางที่ ข 9

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆของมาตรเจตคติในการทำศัลยกรรมเสริมความงาม
ของข้อกระทงที่ผ่านการคิดจากแต่ละด้านแล้ว

ข้อที่	ข้อกระทง	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) ($\alpha = .951$)	ข้อที่ ผ่าน
1	การทำศัลยกรรม.....	.806	✓
2	หากศัลยกรรม.....	.754	✓
3	การทำ.....	.724	✓
4	ศัลยกรรม.....	.528	✓
5	ฉันเห็นด้วย.....	.565	✓
6	คนที่รู้สึก.....	.635	✓
7	เมื่อฉันได้.....	.645	✓
8	การทำ.....	.787	✓
11.	หากการ.....	.748	✓
12.	ฉันจะพิจารณา.....	.717	✓
13.	ฉันจะ.....	.673	✓
14.	หากการ.....	.743	✓
15.	ฉันคิดจะ.....	.742	✓
16.	ฉันคิดว่า.....	.658	✓
17.	การทำ.....	.609	✓
18.	การทำ.....	.567	✓
19.	ปัจจุบัน.....	.384	✓
21.	หากฉัน.....	.758	✓
22.	ในอนาคต.....	.812	✓
23.	ถ้ารู้ว่า.....	.697	✓
24.	ฉันจะไม่ทำ.....	.425	✓
25.	ฉันเคยคิดถึง.....	.693	✓
26.	หากฉันมีเงิน.....	.754	✓

ข้อที่	ข้อกระทง	CITC ครั้งที่ 1 (N=60) ($\alpha = .951$)	ข้อที่ ผ่าน
27.	การทำคัลยกรรม.....	.339	✓
28.	เมื่อคนสำคัญ.....	.485	✓
29.	สำหรับฉัน558	✓
30.	ไม่มีเหตุผล.....	.392	✓

ประวัติผู้เขียนโครงการวิจัย

นางสาว นุรีซัน และยาซิง เกิดวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2532 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนศาสนอิสลามกลาฟอ เมื่อปี พ.ศ.2550 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาว ปาริฉัตร มาตรวิจิตร เกิดวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2532 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ.2550 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาว พิมพ์พร ชุ่มสกุล เกิดวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ.2532 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนอัมมาตย์พานิชกุล จังหวัดกระบี่ เมื่อปี พ.ศ.2549 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย